

MH-३६८

महाराष्ट्र मंडळ फिनलैंड द्वारा प्रकाशित पत्रिका

A magazine by Maharashtra Mandal Finland

दिवाळी 2022

MH-३५८

अनुक्रमणिका

Table of contents

संपादकीय	01
महाराष्ट्र मंडळ फिनलंड चे चार शब्द	03

खाद्य संस्कृती Food Culture

01

अनारसे विनिता कल्लोळे	05
चटपटीत चिवडा सरोज गुजर	10

अनुभव Experiences

02

Like, Share, Subscribe Preeti Rane	07
Computational Thinking Mrudul Pendhakar	17
Online world of dreams and securing your digital life Amit Tambe	28

लगोरी Kid Corner

03

Art Ayushi Umarani	09
Art Asmit Umarani	15
My relationship with Marathi Iraj Laturkar	35

भटकंती Travel Diaries

04

Eye opener trip to Digital India Shashvat Kallole	11
तत्प्यात मत्प्यात आकाश गुजर	24

MH-३५८

अनुक्रमणिका

Table of contents

काव्यामृत Poetry

05

Charoli...Ek Shabdakhel	तो एक क्षण मी मी अन ती ती	श्रेता कुलकर्णी संदीप भाबल	04 19
	ओळख	Shrusti Jarde	23
	Joka hetki...	Shirin Kulkarni Shrusti Jarde	26 36

मनातलं Reflections

06

The movement named Marimekko	Nayana Bhabal	13
पणती	विनोद पेंढरकर	20
पळवाट	श्रेता कुलकर्णी	25
गुणातीताय गुणाधीशाय		
गुणप्रविष्टाय धीमहि - शतकांची मुहूर्तमिठ	शैलेश खोडे	31

कलाविष्कार Art Cart

07

Shades of Color	Saurabh Deo	27
Durga Maa - Kalash	Shrusti Jarde	37

एक आवाहन	विनोद पेंढरकर	39
-----------------	---------------	----

Disclaimer

- All rights reserved.
- Views expressed by the writers are their personal views. Maharashtra Mandal Finland Ry does not agree/disagree with the views expressed by the writers and it does not represent official position of Maharashtra Mandal Finland Ry
- All material in this newsletter is copyright of Maharashtra Mandal Finland Ry unless explicitly mentioned

Front page and magazine design by Shardul Joshi

संपादकीय

लख लख चदेरी तेजाची न्यारी दुनिया...
झाळाळती कोटी ज्योती या ...

माझ्या प्रिय मित्रांनो आणि मैत्रिणींनो,

सप्रेम नमस्कार विनंती विशेष.

कोटी कोटी ज्योतींनी सजलेला हा सणांचा राजा, म्हणजेच दिवाळीच्या तुम्हाला आणि तुमच्या प्रियजनांना खूप खूप शुभेच्छा. माझी खात्री आहे कि इथे परदेशात असून सुद्धा तुम्ही दरवाजावर उखाद तोरण, छोटीशी का होईना पण रांगोळी घालून, पणत्या लावून आणि फराळावर आडवा हात मारून दिवाळी साजरी करता आहात.

आपले हे सगळे सण हे आपल्या आयुष्याचा अविभाज्य अंग आहेत. 'आयुष्य हाच खरा उत्सव आहे' याची कदाचित हे सण आपल्याला आठवण करून देत असतात (व. पू. च्या 'पार्टनर' सारखी!).

मित्रांनो, दिवाळीचा आनंद द्विगुणित करणारी आणखी पुक बातमी म्हणजे आपण 'महाराष्ट्र मंडळ फिनलंड' च्या 'MH - ३५८' या पत्रकाचा दुसरा अंक आज प्रकाशित करत आहेत. पत्रकाच्या पहिल्या अंकाला तुम्ही सगळ्यांनी भरपूर प्रेम आणि प्रतिसाद दिला होतात. तेव्हा मनात एक छोटी शंका होती कि हे प्रेम दुसऱ्या अंकापर्यंत ओसरणार तर नाही ना? पण तुम्हा सर्वांनी आपल्या ह्या दुसऱ्या अंकाला पहिल्या अंकापेक्षा सुद्धा जास्त प्रतिसाद देऊन ती शंका फोल ठरवली. त्यासाठी तुमचे अगदी मनापासून आभार.

आपल्या पहिल्या अंकाची तुम्हा वाचकांगी बरीच तारीफ केली, आणि त्याबरोबर अभिप्राय आणि सूचना हि पाठवल्या. आम्ही त्या सूचनांना अनुसरून हा दुसरा अंक तुम्हाला सादर करत आहेत. ह्या अंकामध्ये काही लेखक त्यांचे लेख आणि कविता घेऊन पहिल्यांदाच तुमच्या भेटीला येत आहेत. ह्या लेखांमध्ये पाकशास्त्र प्रवीण गृहिणींची 'दिवाळी' स्पेशल अनारसे आणि चिवड्याची कृती आहे, एका धडाडी स्त्री चे मनोगत आहे जिने फिनलंडमध्ये घेऊन youtube चॅनेल सुरु केलयं, एका 'teenager' चा 'digital india' चा अनुभव आणि दुसऱ्या एका 'teenager' चे मराठी भाषेबद्दलचे मनोगत. आपल्या पत्रकातील एक कवियत्री अशी हि आहे जिला १२व्या अखिल भारतीय मराठी साहित्य संमेलनासाठी कवियत्री म्हणून आमंत्रित करण्यात आलं होता. या सगळ्याबरोबर चारोळ्या, कविता, छान छान चित्रे, विनोदी लेख असा एकंदर चवदार फराळ दिवाळी निमित्त तुमच्यासाठी आणला आहे. ह्या अंकाची आणखी एक खासियत काय आहे माहित आहे? ह्या अंकाला पुरुष वगापिक्षा स्त्री वगाचे भरगच्च लाभलेले योगदान. क्या बात है!

मित्रांनो, या दीपांच्या लखलखाटात गुरुदेव रवींद्रनाथ टागोरांची एक कविता आठवली, सूर्य आणि पणती बदल. अस्ताला जाताना सूर्याला चिंता पडली कि मी अस्ताला गेल्यावर हि धरा आणि विश्व अंधारात बुझून जाईल, मग ह्यांना कोण वाचवणार? कोणीच मदतीसाठी पुढे येईना. तेवढ्यात एक पणती इकडे तिकडे पाहत हळूच पुढे आली आणि विनम्रपणे म्हणाली कि हे तेजोमय भास्करा, मला जेवढीं जमेल तेवढीं हि धरा मी उजळून टाकेन. ते ऐकून सूर्याचीही ढोळे पाणावले, आणि तो निश्चिन्त मनाने अस्ताला गेला. मित्रांनो, ह्या दिवाळीत आपण एक 'पण' करूया. आपण जसे आजूबाजूचा परिसर दिव्यानि उजळून टाकत आहोत तसेच येत्या वर्षात एखाद्या गरजूचे आयुष्य सुद्धा प्रकाशाने उजळून टाकायचा आपल्याला जमेल तेवढा प्रयत्न करूया. आपल्या सारख्या अनेक पणत्या आपापल्या पद्धतीने जर प्रकाश देत राहिल्या, तर आपल्या आजूबाजूचा परिसर छान उजळून निघेल की नाही!

चला तर मित्रांनो, आता तुमची रजा घ्यायची वेळ आली. आपली भेट परत पुढच्या 'MH - ३५८' च्या पत्रका मधून. तो पर्यंत खूप वाचा, लिहा.. आणि हो...मस्त खा, खूष रहा आणि भरपूर हसा.

लोभ आहेच, तो वृद्धिंगत व्हावा.

पुन्हा एकदा, दिवाळीच्या हार्दिक शुभेच्छा !!

आपलाच,
संदीप भाबल

MH-३५८

महाराष्ट्र मंडळ फिनलंड चेचर शब्द

नमस्कार मंडळी.

परदेशात मंडळाच्या व्यवस्थापनाचे एक वेगळेच आक्हान आहे. बरीच मंडळी महाराष्ट्राच्या कानाकोपायातुन आलेली आहेत, काहीतर अगदी महाराष्ट्राच्या बाहेरची देखील आहेत. मंडळ वेगवेगळे कार्यक्रम आयोजित करून सर्वाना एकत्र आणण्याचं सतत प्रयत्न करत असते. गुढीपाडवा, गणेशोत्सव, दिवाळी, कार्यशाळा (खेळ, गणेश मूर्ती बनवणे, कंदील आणि पणती बनवणे इत्यादी), मराठी चित्रपट प्रदर्शन आणि MH-३५८ प्रकाशन असे बरेच कार्यक्रम आपण राबवतो. त्याचबरोबर भारतीय दुतावास (Indian Embassy) च्या कार्यक्रमात (India Day) पण मंडळाचा सक्रिय सहभाग असतो. हे सगळ सांभाळताना बरीच उठाठेव होत असते, ब्याच समस्यांना सामोरे जाऊन त्यातून मार्ग काढावे लागतात. प्रत्येक कार्यक्रम हा वेगवेगळे अनुभव आणि उणिवा घेऊन येतो आणि आपण त्यातून शिकून युढची मार्गक्रमणा करत असतो. असे असले तरी मंडळाचा प्रत्येक कार्यक्रम अगदी जोरदार साजरा होत असतो. विशेष म्हणजे मंडळाच्या कार्यक्रमांचा आवर्जून उल्लेख भारतीय दुतावासात (Indian Embassy) होतो.

हे सगळं शक्य आहे ते मंडळाच्या तडफदार कार्यकरणीमुळे, मंडळातील/ मंडळाबाहेरील लोकांच्या सतत मदतीमुळे (देणगी ,श्रम आणि वस्तू), आणि याहीपेक्षा महत्वाच म्हणजे तुमच्या साऱ्यांच्या उत्साह आणि सहभागामुळे. युढेही तुम्हा सगळ्यांकडून अशाच सहकार्याची अपेक्षा करतो.

आपली महाराष्ट्र मंडळ फिनलंड कार्यकारिणी :

आकाश गुजर, अमित तांबे, श्रीता जोशी, विभा देशपांडे, केतकी कुलकर्णी, पल्लवी कुलकर्णी, शार्दूल जोशी, संदीप भाबल, सरोज गुजर, मृदुल येंदारकर, सुरभी भुस्कुटे, प्रियांका खोडे, प्राजक्ता सुळे, मनीषा आणि किरण ठमके.

MH-३५८

काव्यामृत Poetry

तो पुक क्षण

श्रीता Aalto university येथे MS in Automation and electrical engineering करत आहेत. त्याबरोबरच उका कंपनीत Electronics Design Engineer म्हणूनहि काम करत आहेत. श्रीताला वाचन आणि नाना प्रकारचे संगीत ऐकाय्याची आवड आहे. फावल्या वेळात सिनेमा आणि TV series बघणे, हायकिंग, सायकलिंग, नवनवीन खाद्य पदार्थाची ठिकाण शोधून काढणे इत्यादी गोष्टींचा छंद आहे.

श्रीता कुलकर्णी

तो पुक क्षण तो पुक श्वास
जसा बळुळफुलांचा कुठुनतरी दूरवरून येणारा सुवास

तो पुक क्षण तो पुक श्वास
जसा चापथ्याच्या पानावरील दवबिंदुचा हिंयाप्रमाणे होणारा आस

तो पुक क्षण तो पुक श्वास
जशी सुर्याच्या कोवळ्या सोनेरी किरणांनी केलेली आरास

तो पुक क्षण तो पुक श्वास
जसा वान्याच्या मंद गुलाबी झुळकेबरोबर होणारा ऊबदार गिठीचा आभास

तो पुक क्षण तो पुक श्वास
जसा हिरव्या पाचुने नवीन पालवीवर टाकलेला निश्चास

तो पुक क्षण तो पुक श्वास
जशा आल्हाद उडणाऱ्या धुक्याने गनाला होणाऱ्या गुदगुल्या जणू काही कपास

तो पुक क्षण तो पुक श्वास
जसे गनाच्या डोहात वेढले जाणारे विचारांचे असंख्य गोहाचे फास

तो पुक क्षण तो पुक श्वास
जसा निव्वळ खळखळणाऱ्या पाण्याचा आवाज ऐकून गनाला लागते शांततेची आस

तो पुक क्षण तो पुक श्वास
कानाशी गलका करणाऱ्या वान्याला थोपवून, तोडून आवे सारे पाश, हा पुकच ईयास

तो पुक क्षण तो पुक श्वास
जसे अंतरंगांनी मुक्तसंचार करून रंगून जावे सारे आकाश

(नदी किनारी शिंपले गोळा करताना गवसला पुक क्षण)

(ता.क. : तीस्ता नदीच्या किनारी बळुळ किंवा चाफा असण्याची केवळ कल्पना आहे. शक्यता नाकारता येत नाही.)

अनारसे

विनीता कल्लोके

मूळची नाशिकची आणि गेल्या ५ वर्षपासुन फिनलंड स्थायिक आहे. त्यांना भारतीय पारंपारीक स्वयंपाकाची विशेष आवड आहे.

दिवाळी अवघ्या आठवड्यावर येऊन ठेपली आहे. घराघरात दिवाळीची तयारी सुळही झालीये. आकाशकंदील, पणत्या, टंग-टांगोळी, नवीन कपडे, सुवासिक तोल-उटणं या सगळ्या खेदीसाठी बाजार ओसंडन वाहताहेत. तर गृहिणींची फराळाच्या पदार्थाची पूर्वतयारी सुळ आहे. माझीही तयारी सुळ झाली आहे.

माझ्याकडे चिवडा, लाड चकली याच बरोबर तितक्याच आवडीने खाल्ला जाणारा पारंपरिक पदार्थ बनवला जातो तो म्हणजे 'अनारसे'. हा प्रकार चवीला इतका अप्रतिम लागतो, पण त्यामागे असलेली मेहनत ही देखील तितकीच आहे.

दिवाळीचा फराळ करतांना आपल्यातील किल्येकांनी करंजीसाठी खोबरं किसलं असेल किंवा लाडूसाठी भाजलेल्या बेसनाचा सुवास घरभर पसरलाय की नाही हे सांगून आई वा आजीची मदत केली असेल. पण दिवाळीच्या पदार्थातील एक पदार्थ असा असायचा की तो करतांना घरातील बच्येकंपनीची लूडबूड नको म्हणून हमखास घराबाहेर पाठवत असत. काठण ह्या पारंपरिक पदार्थाची पद्धत निगुतीची आहे. घारीत करण्याचा हा पदार्थ नाही. शांततेतच करावा लागतो.

ह्या पदार्थातील 'तांदूळ' हा मुख्य घटक आहे आणि तो जूना असावा, जाडा भरडा, कणी पण चालतो मात्र जूनाच असावा, काठण नवीन तांदूळ चिवट असतो, त्यामुळे अनारसे नीट होत नाहीत.

साहित्य

- १ वाटी तांदूळ (मी सोना मसूरी वापरते)
- १/२ वाटी गुळ (कोरडा गुळ वापरावा, पघळलेला किंवा चिक्कीचा वा चिवट गुळ वापर नये कारण अनारसे कडक होतात किंवा तळतांना तुपात विरघळतात)
- १ चमचा साजूक तूप. तळण्यासाठी तूप किंवा तेल आपल्या आवडी प्रमाणे.

कृती

१. तांदूळ धुवून पाण्यात भिजवायचे. हे पाणी दुसऱ्या दिवशी बदलायचं. हे असे ३ सलग दिवस करायचे (पाणी बदलले नाही तर तांदळाला खूप आंबूस वास येतो)
२. ४ थ्या दिवशी तांदूळ निथळून घ्यायचे (तांदळातील पाणी काढून) हे तांदूळ स्वच्छ सुती कपड्यावर पसरवून वाळत घालायचे (साधारण १५ ते २० मिनीट)
३. आता संगव्यात महत्वाचे मृणजे पिठ तयार करतांना तांदूळ पूर्ण कोरडे पण नाही आणि पूर्ण ओले पण नाही असे ते असायला हवे (तर पिठ उतम होतं)
४. हे तांदूळ मिक्सर मध्ये दळायचे व पीठ मैदाच्या (सपिठाच्या) चाळणीने चाळून घ्यायचे.
५. चाळताना चाळणीत जो चाळ राहतो तो पुन्हा मिक्सर मध्ये घालून दळून पुन्हा पिठ चाळायचे. (हिच पद्धत जरा वेळखाऊ आहे.)
६. संगळ चाळलेलं पिठ वाटीनं मोजून घ्यायचे (हे फार महत्वाचे आहे.)
७. आपण साधारण १ वाटीचं माप घेऊ. १ वाटी पिठीला १/२ वाटी गुळ बाटीक करून घ्यायचा. गुळ १/२ वाटी पेक्षा जास्त घालून नका, अगदी एखाद्या छोटा खडा घालून शकता. मात्र ह्या पेक्षा जास्त घातल्यास अनारसा कडक होतो किंवा तळतांना तो तुपात पसरतो किंवा विरघळतो (ह्याला अनारसा हसला असे मृणतात. “हसला मृणजे फसला ”)
८. एका परातीत (खोल ताटात) पिठ, गुळ व एक लहान चमचा साजूक तूप घालून छान एकत्र मिसळून घ्या. (मिक्सर मध्ये घालून पण झाटपट मिश्रणाच एकत्र करता येते, मी हीच पद्धत वापरते)
९. तयार मिश्रणाचा घटू लाडू बांधायचा. स्टील वा प्लास्टीक च्या डब्यात घालून साधारण ४-५ दिवस झाकून ठेवायचा. (कमीत कमी २-४ दिवस)
१०. ४-५ दिवसांनी छान पिठ तयार होतं.
११. अनारसा तयार करतांना पिठात किंचित तूप घालून (साधारण पाव चमचा) छान मळून घ्या, एकसारखे गोळे तयार करून घ्यावे व ते गोळे खसखण्ठीवर थापावे. फार जाड पण नाही फार पातळ पण नाही असा थापावा. (खसखस व त्यात थोडी साखर एकत्र करून त्यांवर थापल्यास छान जाळीदार अनारसे होतात)
१२. कढईत मंद आचेवर तूप तापवून (तेल / तूप आपल्या आवडी प्रमाणे वापरावे). अनारसा तुपात सोडतांना खसखण्ठीची बाजू वर ठेवावी.
१३. अनारसा तुपात घातल्या घातल्या लगेच झारा लावू नका. तो हळू- हळू वर येतो, मग झाऱ्याने त्या अनारस्यावर तूप उडवत रहा मृणजे वरची बाजू पण छान तळली जाईल. संगव्यात महत्वाचे मृणजे अनारसा कधीच उलटायचा नाही.अशाप्रकारे तळून छान जाळीदार अनारसे (महत् प्रयासाने) तयार होतात.

काही महत्वाच्या टिप्पणी

१. मी १ वाटी पिठ, १/२ वाटी गुळ हे प्रमाण सांगितले आहे ह्याच प्रमाणे २, ४, ६ वाळ्यांचे पिठ तयार करता येते.
२. वरिल प्रमाणे तयार केलेले अनरस्याचे पिठ २-४ दिवस मुरल्यावर जर ते पिठ कोरडे वाटल्यास, त्या डब्यात साधारण १/२ केळ साल काढून ठेवा, व दुसऱ्या दिवशी ते केळ काढून टाका. पिठात मॉइश्चर निर्माण होईल.
३. किंवा अनरस्याचे पिठ मळतांन त्यात पेरभर वा अर्ध पेर (पेर हाताच्या बोटाचं) एवढं केळं (पिकलेलं) मिसाळा.
४. तूक्ही अनरस्याच्या पिठाला दूधाचा हात लावू शकता. (१-२ थेंब) किंचीत जरी जास्त झाले तरी पिठ पातळ होईल अनारसा छापता येणार नाही.

Like, Share, Subscribe

A fulltime homemaker, and a part time YouTuber. Preeti moved to Finland 6 years ago and lives in Espoo with her husband and 3 yr old son. She enjoys traveling and cooking (her stress buster).

Preeti Rane

Like, Share, Subscribe. We hear these words every time we watch some content on YouTube. We just scroll without thinking, neither do we like, share nor do we subscribe. But did you know that a lot goes into making youtube videos.

I am Indian mom Living in Finland, Europe. I make YouTube videos in Marathi and English. I moved to Finland with my husband about 6 years ago. But started YouTube channel only last year. I could never picture myself doing a 9-5 job. I wanted to be my own boss, work on my terms and in my time.

I started YouTube channel. I am still new and learning on the job.

Before you come to any conclusions, I am fairly new. I always have had immense respect for women who work and manage home. But I could never do that, rather did not want to do that. You Tube is a full-time job with no pay, at least in the initial years when one is trying to grow their channel.

I started off last year and putting efforts to grow. I run a channel by the name 'Indian Mom Living in Finland, Europe'. I did not know anything about video making, its a self-taught job for probably every creator.

I thought of choosing this topic to write on because I want to share my experience of what I have learnt in the process of making videos.

- **Patience** – A lot of it, there are times when your videos don't get views and it can be heart breaking, because I kid you not, even the content that you watch for 1 minute has 2-3 hours spent behind making it
- **Faith** – Doing something off the track or off the beaten track is always difficult. But I learnt to keep faith in my work. Every time I see a new subscriber it makes me extremely happy; I am still learning on the job.
- **Opportunity in every situation** – Now this is important, I learnt to see opportunity in every situation. Wherever I go, I see if I can make videos and if I can start recording.
- **Diligence** – This is something I want to work on, though I am diligent, being caught up between learning Finnish, a toddler, household chores leave me with no time to make videos anymore.
- **Hard Work** – Though I have no time during the day, I sit up till 2-3 in the morning editing my videos and then go off to bed only to wake up at 6.30 again the next morning. Nothing comes, easy, subscribers definitely don't.

MH-ಫೆಲ್ಲೆ

अनुभव Experiences

During the initial days when I started making videos, I was very shy to even hold the camera in the public. I vlogged using my phone and I still do. I don't find the need of a camera, not yet. So, I would be very shy to hold my camera. If my husband would ask me to show my content to him, I would not. I was not confident of myself. That is because of years of conditioning that we go through. To be on screen, you have to look in a certain way, dress in a certain way. I would think I am too fat, I have no make up on, what will others think of me? Will they find me unfit for the job? What if I am trolled? But the moment the camera would be on, I would be confident, I would not be shy. Over period, I realized that till you enjoy what you are doing, you are doing just fine. Then I stopped caring about how I look or what people will think. I just thought of making good content.

There are days when I don't get to make videos because, the moment I sit to edit my videos, my son comes in asking to play with him. Sometimes, he just shuts the laptop, and my work is gone.

I have homework from the language class that I go to. Needless to say, other household chores which need to be done.

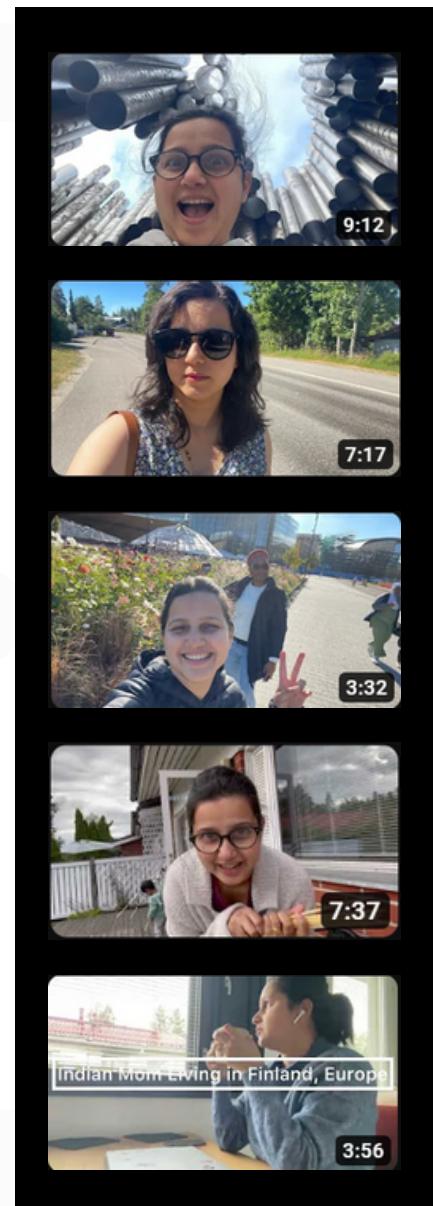
In fact, even when I go on a holiday I am thinking of content. Working round the clock and not getting paid as well (at least initially). Need to re-watch what I created at least 10-15 times before I post it online.

But all said, I absolutely Love what I am doing. I wouldn't exchange it for anything else.

I remember my first tripod, my first vlog, my first comment. It will always hold a special place in my heart.

Honestly, many ask me, "what do you do?". When I say I make videos and I am a youtuber, they instantly think I am successful or have thousands of followers. When they see its not the case, they frown and move along. I hope you won't. Next time you watch a video, know that there are hours of hard work behind it; and surely do not forget to Like, Share and Subscribe if you can!!

You can check out my YouTube channel: "[Indian Mom Living in Finland, Europe](#)"

SUBSCRIBE

MH-३५८

लगोरी Kids Corner

Ayushi
Umarani

Ayushi is 14 years of age
studying in 8th grade in
Espoo International
School.

MH-३५८

खाद्य संस्कृती Food Culture

चटपटीत चिवडा

सरोज गुजर

सरोज ह्या आर्थिक क्षेत्रात कार्यरत आहेत. खाण्याची अतिशय आवड असल्यामुळे नवनवीन पदार्थ बनवण्याचा आणि खाऊ घालण्याचा छंद.

दिवाळी म्हटलं कि घराची साफसफाई करणं आणि फराळ बनवणं हे ओघानं आलच. 14 वर्षपूर्वी जेव्हा फिनलंडला आलो तेळ्हा फराळ बनवण्याचा जो उत्साह भारतातून घेऊन आलो होतो आणि तो आजपर्यंत टिकवण्याचा प्रयत्न केला आहे. फक्त त्याच पारंपरिक पद्धतीने सगळं होईल ह्याची शाश्वती नाही. कारण जेव्हा आम्ही फिनलंडला आलो तेळ्हा सर्व साहित्य मिळत नव्हत. संस्कृती, हवामान, खाद्यपदार्थ ह्या सर्व बाबतीत दोन्ही देशामध्ये एवढा फटक आहे कि बचाच गोष्टी इथे उपलब्ध हि नव्हत्या. पण आता बरेच काही बाजारात सहज मिळत आहे. मुळातच खाण्याची आवड असल्यामुळे आणि इथे भारतीय पदार्थ सहसा उपलब्ध नसल्यामुळे बरेच पदार्थ घरीच बनवू लागले.

मी आज इथे झाटपट चिवडा कसा बनवायचा ते लिहिणार आहे. त्यासाठी बरेच पदार्थ हे स्थानिक बाजारातील आहे.

साहित्य

- पातळ पोहे- 1 kg
- काजू (भाजलेले- लिडल मध्ये उपलब्ध) 100 ग्राम
- मनुका 100 ग्राम
- शेंगदाणे 100 ग्राम (नर तुम्हाला तेलात तळायचे नसतील तर लीडल मधून भाजलेले घेऊ शकता)
- कढीपत्ता - 15-20 पान
- चणा डाळ 100 ग्राम (भाजलेली हि कोणत्याही भारतीय दुकानात मिळेल.)
- तेल - 100 ग्राम
- टिरवी मिरची - 5 (बाटीक तुकडे करावेत)
- मोहरी- 1 चमचा
- जिरे - 1 चमचा
- हळद 1 चमचा
- मीठ चवीनुसार
- पिठी साखर- 1 मोठा चमचा

कूटी

ओळून 170 डिग्री C वर गरम करा. ओळून द्रे मध्ये बेकिंग पेपर घालून त्यात चाळून घेतलेले पोहे समान पसरावा. ओळून गरम झाल्यावर पोह्याचा द्रे ओळून मध्ये 20 मिनिटे ठेवा. त्यानंतर पोहे कुरकुरीत झाले आहे का बघा. नसतील झाले तर अजून काही वेळ ठेवा, पण प्रत्येक 10 मिनिट नंतर चेक करा. पोहे कुरकुरीत झाले कि ओळून मधून बाहेर काढा. एका मोळ्या कढईत तेल गरम करून शेंगदाणे भाजले नसतील तर ते तळून घ्या आणि मग फोडणीला मोहरी, जिरे, कढीपत्ता, मिरची आणि हळद घाला. त्यामध्येच मग काजू, शेंगदाणे, चण्याची डाळ, मनुका घालून 30 सेकंद ठवळा. आणि मग पोहे कढईत घाला. कढई हातानेच हळू हळू हलवून सर्व मिश्रण एकत्रित करा. आता ह्यामध्ये मीठ, पिठीसाखर घाला आणि चटपटीत चिवड्याचा आस्वाद घ्या.

MH-३५८

भटकंती Travel Diaries

Eye opener trip to Digital India

शाश्वत कल्लोळे. वय वर्षे १६. मुळचा वैजापूर(औरंगाबाद) आणि गेली ६ वर्ष फिन मध्ये शिक्षण घेत आहे. शाश्वतला वाचनाची विशेष आवड आहे व इतिहास हा जिव्हाळ्याचा विषय. त्याच्या आई - बाबांना भटकंतीची मनापासून आवड आसल्याने त्यांच्या बरोबरचे भटकंतीचे किस्से (अनुभव) शब्दात उतरवण्याचा छंद लागला आहे.

Me and my family were stuck in Finland from 2018 December due to several reasons like Visa issues and the famous and cruel Covid situation.

We were finally able to plan our trip to India. We were so much excited about the trip, as this trip was planned a year ago back in 2021. The preparation was so exciting, getting gifts for the near and dear ones, all the time thinking about meeting my siblings and my Ajji's (Grandmothers).

I had carried with me a lot of sweets for my cousins. This was my first time to meet my uncle's daughter (Luxi).

MH-३५८

भाटकंती Travel Diaries

My father was equally excited and at the same time nervous about unpredictable situations. He had also asked one of his friends to get Indian currency at the Mumabi airport so that we would not have any issues once we land.

After so much anticipation, the day finally arrived. In the excitement, we reached the airport almost six hours before the boarding time. We were surprised to see barely any people for check in.

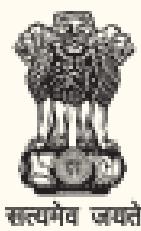
Anyhow we boarded the flight finally. The journey was quite boring. I barely slept due to the amount of adrenaline rushing through my veins. As soon as we saw a strip of lights at night on the Mumbai coast and the famous eastern express motorway, I was practically jumping up and down in my seat. The nostalgic feeling came to all of us. It was surreal seeing the number of lights in one neighbourhood.

At last, we touched the ground. I was surprised to see that there was practically no "Corona". Nobody was wearing masks. It was like Covid-19 never existed. It was nice to see that there were no Covid-19 restrictions.

It was almost midnight when we came out of the airport. I was expecting no traffic on the roads, but it was exactly the opposite.

Image copyright <https://www.digitalindia.gov.in/>

Digital India
Power To Empower

Image copyright <https://www.digitalindia.gov.in/>

Next day. I was asked to get some stuff and groceries from the market. It was very awkward situation where I was the only person in the shop paying with cash, everyone else was paying using the barcode. The voice still rings in my head when somebody paid by 'phone pay' ('paytm par 20 rupai prapt huye'). The next stop was at the vegetable market. Again, the same experience, even for a small transaction less than 20 rupees, there was phone pay. I saw a person paying 5 rupees for coriander by digital cash. Cash was almost non-existent. I was astonished to see the digitalisation in every corner of the city. From big malls to pan shop, there was digital pay. Moreover, the digitalisation was not only in the city but also in rural villages.

Our next stop was my hometown, Vaijapur which is a Taluka place. I went for a walk in the interior part of the village. It was so delightful to see the situation improving not just in financial areas but also in the public sector and health sector. I went to buy few items from a ridiculously small shop in the outskirts of our village and the first thing I saw was a big Phone pay banner outside the shop, and with very big smile, the shop owner asked me "Cash or account pay". That was the last place I expected Digital pay to be accepted.

Here I would like to thank the Government of India for moving & motivating towards digitalisation and proving that not only metropolitan but rural parts across India are digitally literate at a high stage. Proud to be an Indian. JAI HIND!!

MH-34C

मनातलं Reflections

marimekko

The movement named

Nayana Bhabal

mother, home maker, ardent
reader, eternal student

The Brand

I have always been fascinated by the presence of Marimekko in practically every Finnish household. Be it the apparels, bed linen, the tableware, the accessories or their bags. The label, a brainchild of Armi Ratia, has evolved to be a global brand over the last 70 years since its inception. The dresses have been worn by the likes of Jackie Kennedy and the brand boasts a huge fan base in numerous countries. In comparison to the intricate colourful Indian prints of Batik, Kalamkari, Ajrakh, Madhubani and many others, the prints of Marimekko seem very basic, simple and yet not easy on the pocket. So, what is so appealing about the iconic outsized bold prints and geometric abstracts which have become a national identity, one may wonder.

The Feminist Angle

"I really don't sell clothes, I sell a way of living", are the famous words voiced by the founder Raita, back in 1963. Along with her team of creative female designers, the head of the fashion house not only catered to the growing section of working women but also brought some colour in the post-war world. The functional loose fits, a stark contrast to the then existing tightly corseted styles, seemed synonymous with the progressive ideas of freedom, liberation and bold confidence. In a world of the male 'norm', the design house had a woman at its helm, women designers and mainly female staff. The "tasaraita" print, a simple striped pattern, symbolised gender and age equality. The timeless designs brought brightness and joy during the long, dark winters. The fabrics durability birthed the hand-me-down culture whereby dresses were handed over from mother onto daughter.

The Morals Connection

Worldwide Finland has been perceived as a modern, technologically advanced nation. The Finnish strictly abide by the morals of honesty, loyalty, punctuality, modesty and equality. These values are observed in their social, cultural, business, political and sports activities. In recent years, Finland's top rank on the happiness index and education system has strongly cemented its positive perception by the rest of the world. Above all, the Finnish are incredibly close to nature. Marimekko has over the years adopted and capitalised on these Finnish values. They have extensively employed these values to produce durable and quality products and achieve trust and economic viability, thus fortifying their acceptance by both the Finnish and world market.

The Endurance

Through the years, the ownership of the corporation has changed hands and seen its own share of ups and downs. Some point out that Marimekko, not quite affordable to the "average family", could serve as an indicator of the economic conditions of the Finnish society. Others argue the usage of the classic Unikko (poppy) print on less expensive alternates like pencil cases, umbrellas, slippers, and cloth bags ensures Marimekko affordability in one form or another. The textile house has been the subject of many theses, citations, and media articles. The founder, a strong-willed free-spirited visionary in times of short resources, is a source of inspiration to entrepreneurs. The label is the epitome of high-quality Finnish-made products whilst adhering to the Finnish values.

The Conclusion

Marimekko's image is more of a movement rather than a mere clothing and textile company. Marimekko mirrors the Finnish culture through the elements of longevity and sustainability. No wonder then that Marimekko has presence practically in every Finnish household.

Next time you pass a Marimekko store and an Unikko print adorned on a dress stares back at you, do ponder on the fact that the poppy flower despite weathering seasons is as fresh as it was in 1964.

MH-34C

लगोरी Kids Corner

ASMIT

UMARANI

Asmit is 9 years old, studying in 3rd grade in Espoo International School

MH-३५८

लगोरी Kids Corner

T-REX

MH-३५८

अनुभव Experiences

C T
O H
M I
P N
U K
T I
A N
T G
I O
N A
L

Mrudul Pendharkar

IT कंपनीमध्ये Lead Quality Engineer. सध्या Espoo मध्ये वास्तव्य. Computational Thinking आणि Coding लहान मुलांमध्ये रुजवण्यासाठी विशेष करून प्रयत्नशील.

आज कॉम्प्युटर सर्वत्र आहे. स्वयंपाकघर, शेगडी, फ्रिज, दिवे, कार. अशी एक जागा किंवा वस्तु नाही जिथे कॉम्प्युटर कुठल्या ना कुठल्या रूपात अस्तित्वात नाही. ह्याची नोंद अगदी आपले पंतप्रधान मोदीजींनी सुद्धा घेतली आहे. त्यांच्या एका भाषणात तर त्यांनी चक्क AI, ML, Big Data असे कॉम्प्युटर संबंधित अनेक शब्द उच्चारले आहेत.

ह्या सगळ्याचा परिणाम म्हणजे आता संगणक शिक्षणाने शिक्षणाच्या मुख्य प्रवाहात शिरकाव केला आहे. त्यामध्ये आई किंवा बाबा IT मध्ये असतील तर ते आपल्या मुलामध्ये लहान पणापासूनच Bill Gates, Steve Jobs बघायला लागतात. त्याचा फायदा घेऊन White Hat Jr. सारख्या बन्याच महागड्या कोचिंग क्लासेसनी मुलांना 'कोडिंग' शिकवण्यासाठी दुकाने उघडली आहेत.

मी पण IT मध्ये काम करत असल्यामुळे मला ही वाटत होतं की माझ्या मुलाने 'कोडिंग' शिकावे. म्हणून मी शोध सुरू केला की मुलाना 'कोडिंग' कसे शिकवता येईल. हा शोध करत असताना अस लक्षात आल कि 'कोडिंग' शिकण्यापेक्षा 'समस्या सोडवणे' हे कौशल्य अधिक गरजेच आहे. IT मध्ये काम करताना 2 ओळींचा कोड लिहिण्याआधी आपण समस्या समजून घेतो. त्यानंतर ती समस्या आणि त्याचं समाधान हे आपण कोड मध्ये अनुवादित करतो. ही 'समस्या ते समाधान' ह्या प्रवासामधील पायऱ्या आपण नकळत करत जातो कारण आपल्याला त्याची सवय झालेली असते. त्या प्रवासाला आपण 'समस्या सोडवणे' असे म्हणतो. मुलांना 'कोडिंग' शिकताना अगोदर समस्या सोडवण्याचे कौशल्य आत्मसात करणे गरजेचे आहे. ते एकदा का आलं की 'कोडिंग' शिकणे फारसे कठीण नाही. पाश्चिमात्य देशांत यावर कित्येक वर्षे अभ्यास चालु आहे.

2006 च्या "कम्युनिकेशन्स ऑफ द एसीएम" मँगाझिन मध्ये जीनेट विंग ने लिहिलेल्या लेखामध्ये या क्षेत्राला "कॉम्प्युटेशनल थिंकिंग" या नावाने शिक्षण क्षेत्रात प्रसिद्धी मिळाली. "कॉम्प्युटेशनल थिंकिंग" ही समस्या सोडवण्यासाठी अतिशय सोपी प्रक्रिया आहे यात चार भाग आहे -

१. **विघटन (Decomposition)** -- समस्या लहान भागांमध्ये विभाजित करा
२. **नमुना ओळख (Pattern Recognition)** -- तुम्ही सोडवलेल्या समस्या आणि तुम्ही ओळखलेल्या लहान भागांमधील समानता ओळखा.
३. **अमूरता (Abstraction)** -- महत्वाच्या माहितीवर लक्ष केंद्रित करणे आणि अनावश्यक माहितीकडे दुर्लक्ष करणे. परिणामी समस्या सोडवण्यावर लक्ष केंद्रित करू शकते
४. **अल्गोरिदम डिझाईन (Algorithm Design)** -- एकदा का समस्या विघटित केली, नमुने ओळखले आणि असंबंधित माहिती काढून टाकली की आपण समस्या सोडवण्याच्या पायऱ्या लिहू शकतो.

या सर्व संकल्पना एकत्र बांधण्यास मदत करणारे एक उदाहरण पाहू या.

येत्या काही महिन्यांत मला माझ्या मुलासाठी वाढदिवसाची पार्टी द्यावी लागणार आहे. मला वाटते की आपल्यापैकी बरेच जण या समस्येशी संबंधित असतील. वर वर पाहता ही समस्या इतकी गुंतागुंतीची नाही कारण आपल्यापैकी अनेकांनी हे काही वेळा केले आहे. पण हेच काम उलट करून तुमच्या मुलाला जर का त्याच्या वडलांच्या वाढदिवसाचे नियोजन करायला दिले तर? तर मग समस्या त्याच्यासाठी गुंतागुंतीची बनते. वाढदिवसाच्या पार्टीचे नियोजन करण्यासाठी त्याला अल्गोरिदम तयार करावयास हवे, पण त्याही अगोदर 'कॉम्प्युटेशनल थिंकिंग' करणे गरजेचे आहे. चला तर मग, समस्या क्रॅक करूया -

तर मग कुठून सुरुवात करूया? चला काही प्रश्न विचारून सुरुवात करूया. सध्या आपण ३ प्रश्नांपासून सुरु करूया

अ. किती लोक उपस्थित राहणार आहेत? : आम्ही जवळचे मित्र, नातेवाईक, इतर कौटुंबिक मित्रांना आमत्रित करू इच्छितो. समजा हि यादी ५० लोकांपर्यंत आहे

ब. आम्हाला पार्टी कुठे करायची आहे? : वांता येथे फ्लेमिंगो स्पा मध्ये.

क. जेवणासाठी कुठले पदार्थ असावेत? : पूर्ण जेवण शाकाहारी आणि काही ज्यूस, शीतपेये आणि काही चटपटीत पदार्थ

तुम्हाला फक्त या ३ प्रश्न आणि त्यांच्या उत्तरांसह लक्षात येईल की आम्ही ३ उपसमस्या ओळखल्या आहेत. जर आपण प्रत्येक समस्येचा आणखी अभ्यास केला तर आपण इतर समस्या उलगडू शकतो. परंतु या प्रक्रियेत आपण मूळतः कॉम्प्युटेशनल थिंकिंगची पहिली पायरी पार केली आहे. आम्ही समस्येचे विघटन केले आहे

जर तुमच्या मुलाला आता त्याच्या आईच्या वाढदिवसाच्या पार्टीचे आयोजन करायचे असेल तर? तो काही वेगळे करतो का? कदाचित त्याला पुढ्हा तेच प्रश्न विचारावे लागतील. आधीच्या वाढदिवसाच्या आयोजनामधून शिकून पुढच्या वाढदिवसाच्या आयोजनावर लागू केले जाऊ शकते हे जेव्हा आम्हाला कळते तेव्हा आम्ही वेगवेगळ्या वाढदिवसाच्या प्लॅनिंगमध्ये समानता शोधू लागतो. किंवडुना असेच प्रश्न केवळ वाढदिवसाच्याच नव्हे तर कोणत्याही पार्टी नियोजनाशी संबंधित आहेत. आपण इथे एक नमुना समजून घेत आहेत जी कॉम्प्युटेशनल थिंकिंगची दुसरी पायरी आहे, म्हणजेच नमुना ओळख.

समजा आता तुमच्याकडे कार्यक्रमाचे नियोजन करण्यासाठी इव्हेट मॅनेजर आहे आणि तुम्हाला सगळे अपडेट्स मिळत आहेत. तुम्हाला कदाचित नियोजनाबद्दल आगदी इत्यंभूत माहिती हवी असेल तर ती हि उपलब्ध आहे. परंतु तुम्ही खूप व्यस्त असल्यास मग तुम्हाला फक्त हे जाणूनहि आनंद होईल की जेवणाचे नियोजन झालेले आहे. ही कॉम्प्युटेशनल थिंकिंगची तिसरी पायरी आहे. आता आपण किरकोळ तपशिलांवरून लक्ष काढून महत्वाच्या माहितीवर लक्ष केंद्रित करण्यास सुरुवात केली आहे. या प्रक्रियेला अमूरता म्हणतात

शेवटी पार्टी नियोजनासाठी आम्ही घेतलेल्या सर्व पायऱ्या आता लिहायच्या आहेत म्हणजे काम
a. किती लोक उपस्थित राहणार आहेत ते ठरवा
b. पार्टी आयोजित करण्यासाठी एक ठिकाण शोधा
c. पार्टीसाठी जेवणाची व्यवस्था करा
हे टप्पे पार्टी आयोजनासाठी अल्गोरिदम शिवाय दुसरे काहीही नाहीत.

Image copyright with Rukayat Aljeigbe. This file is licensed under the Creative Commons Attribution-Share Alike 4.0 International license

मला आशा आहे की कॉम्प्युटेशनल थिंकिंग म्हणजे काय आणि समस्या सोडवण्यासाठी आपण त्याचा वापर कसा करू शकतो याबद्दल थोडी माहिती या लैखाद्वारे तुम्हाला मिळाली असेल. पुढच्या वेळी जेव्हा कोणी कोडिंग शिकवण्याचा विचार करतो तेव्हा आपण त्यांना संगणकीय विचार शिकवण्याचा प्रयत्न केला पाहिजे. कॉम्प्युटेशनल थिंकिंग हे क्लिष्ट समस्या सोडविण्यास मदत करणारे एक तंत्र असल्याने, ते वर सांगितल्या प्रेमाणे दैनंदिन समस्या सोडवण्यासाठी देखील वापरले जाऊ शकते

संदीप भाबल

निसर्गात रमण, पोहण, हिंदी गाणी आणि मराठी भावगीते, mood आला तर कविता, RomCom

मी मी अन ती ती...

मी आषाढाचा कोसळ... ती श्रावणी पाऊस लहरी...
दोघांचा आवेग निराळा... पण दोघांना ओढ त्या सागरी...

मी आजोबांचा ब्लॅकेट... ती मऊ गोधडी आज्जीची...
दोघांचा पोत निराळा... पण दोघांत ऊ वात्सल्याची...

मी हृदयाची धडधड धडधड... ती एक सुरेल श्वास...
दोघांची लय निराळी... पण दोघांगुळेच जगण्याचा इयास...

मी गहाआरतीचा कापूरजाळ... ती देवळातील सांजवात...
दोघांची धग निराळी... पण गुरुचरणी स्थर्पण दोहोऱ्या मवात...

मी मी आहे अन ती ती ... मी मी आहे अन ती ती...
वेगळे असून सारखे... ह्याच संगतीच्या गंगति जगती...

MH-३५८

मनातलं Reflections

पणती

विनोद पेंट्रकर

महानगर टेलिफोन निगम लिमिटेड मुंबई येथून सेवानिवृत्त,
शैक्षणिक प्रकल्प, महिला उद्योग केंद्र, मूक बधिर प्रकल्प,
पालावरची शाळा अशा प्रकल्पावर गेले वीस वर्ष कार्यरत

ॐ अस्तो मा सद्गमय।
तमसो मा ज्योतिर्गमय।
गृत्योर्मा अमृतंगमय॥

म्हणजे...

असत्या कङ्गन सत्याकडे, अंधाराकङ्गन प्रकाशाकडे आणि मृत्यु कङ्गन अमरता कडे प्रवास होऊ दे.

आपण दिवाळीचा सण पणती लावल्याशिवाय साजरे करणं अजून तरी कल्पना बाह्य आहे. आजच्या याबदलत्या युगात सगळीकडे दीपमाळेची जागा विजेच्या माळेने घेतलेलीदिसते आणि त्यातही चायनीज दीपमाळ. असे असूनही विजेची माळ पणतीची जागा घेऊ शकते का? तर उत्तर एकच येईल, नाही.

देवाची आरती करताना किंवा औक्षण करताना आपणविजेचा दिवा घेऊन कधीही औक्षण करीत नाही. आपल्या मनाला पटत नाही कारण अजूनही आपले संस्कार हे करू देत नाही.

आपल्या जीवनात हळूहळू का होईना पाश्चात्य संस्कृतीचा शिरकाव झाला आहे हे जाणवायला लागले आहे. वाढदिवस साजरे करताना केक कापताना लावलेला दिवा किंवा मेणबत्ती, सर्वस फुंकर घालून विझ्वतो आणि वाढदिवसाच्या शुभेच्छा देतांना नकळत आपण अंधाराकङ्गन प्रकाशाकडे न जाता प्रकाशाकङ्गन अंधाराकडे जातो.

नवीन वर्ष साजरा करताना 31 डिसेंबरच्या रात्री बारा वाजता आधी अंधार करून मग मोरुने ओरङ्गन नवीन वर्षाचे स्वागत करतो.

आपल्या नवहिंदूवर्षाची सुरुवात कोणत्या महिन्यात कोणत्या तिथीलाहोते हे मुलांना आज आपण सांगतच नाही. हिंदूवर्षप्रिमाणे आपल्या जन्मदिवसाचा महिना वतिथी सुद्धा आपल्याला माहिती नसते.

आपण आपली संस्कृती विसरत चाललो आहोत हे दर्शवणारी एक नाही अशी अनेक उदाहरणे देता येतील.

मग दिवाळी पणती शिवाय साजरी होईल का? तर उत्तर अजून तरी नाही

पणती व विजेच्या दिव्या मधील फरक -

एकदा एक विजेचा दिवा पणतीला भेटला व कुसित स्वराने म्हणाला तू कशी नाजूक आहेस, तुला कुठेही कसेही ठेवता येत नाही, गायाच्या एका छोट्याशा झुळकीनेतू विझ्नतेस, पाऊसच्या छोट्याशा थेंबांनी हीविझ्नतेस, तुला पेटविण्याकरिता रोज नवीन तेल वात करावी लागते. दिवा पुढे सांगतो”मला बघ कुठेही कशाही परिस्थितीत ठेवले तरी सहज एका बटनाने पेटतो. कशाचीही भीती नाही. वेगवेगळ्या रंगात माझे सौंदर्य खुलते. तुझे तसे नाही.”

पणती ते सर्व ऐकून घेते आणि म्हणते तुझे हे सर्व खेरे आहे मी तुझी जागा घेऊ शकत नाही पण मला सांग तू स्वकर्तृत्वाने माळेतील इतर दिवेपेटवू शकतोस का? प्रकाशीत होण्यासाठी तू बटनावर अवलंबित आहेस. हे ऐकूनविजेचा दिवा गप्प बसला. पणती म्हणाली ते काम ती सहज करू शकते. एका पणतीने असंख्यपणत्या पेटवू शकते. हाच पणती आणि विजेच्या दिव्या मधला फरक आहे.

जीवनाकडे बघण्याचा दृष्टिकोन -

जीवनाचे पण असेच आहे. ते पणती सारखे स्वकर्तृत्वानेइतरांना प्रकाशित करणारे असावे की किंवा विजेच्या दिव्यासारखे परावलंबित्वाने जगणारे असावे हे स्वतःच ठरवावे लागते.

आपल्या जीवनात आपण एकटेच प्रकाशित व आत्मकेंद्रित राहणार की आपल्यामध्ये इतरांच्या जीवनात अंधाराकङ्गन प्रकाशाकडे नेण्याची क्षमता निर्माण करणार ह्याचा विचार केला पाहिजे.

पणती आध्यात्मिक दृष्टिकोनातून -

पणतीचे एक आणखीन वैशिष्ट्य आहे कीजीवन कसे जगावे याची शिकवण देत असते. पणतीचा जन्म मातीतून होतो शेवट ही (फुटल्यावर/तुटल्यावर) मातीतच होतो. पणतीतील तेल जसे त्या वातीला शेवटपर्यंत सांभाळत असतेआणि स्वतःचे अस्तित्व पूर्णपणे विलीन करून टाकते त्याच प्रमाणे माणसाचा जीवनाचा प्रवास अंहं पासून सुरु होवून वयं पर्यंत आणि पुढे मैं नहीं तू ही आपलं ध्येय ही स्वतःचे अस्तित्वाचे विचार न करता, इतरांचे जीवन प्रकाशमान कसे करता येईल हेच असायला हवे.

MH-३५८

मनातलं Reflections

आत्मविश्वास असण्याची गरज

सूर्य अस्ताकडे जात असताना त्याच्या मनात एक विचार येतो की आता जगाचे काय होईल सर्व दूर अंधःकार पसरेल त्यावेळेस देवळातीलपणती म्हणते काळजी करू नकोस तू उगवेपर्यंत माझ्या या मिणमिणित्या प्रकाशाने का होईना मी या जगाची काळजी घेईन.

प्रश्नांकडे बघण्याचा दृष्टिकोन

समुद्राच्या किनाच्यावर एक ज्येष्ठ व्यक्ती रोज दगडावर बसून मावळता सूर्य बघायचा आणि सूर्य मावळत्यावर घरी जायचा. तिथे रोज संध्याकाळी एक लहान मुलगा यायचा आणि समुद्राची लाट आली की मागे सरायचा आणि ओहोटी आली की तो लाटेवर आलेले छोटे छोटे मासे पुऱ्हा पाण्यात टाकायचा हा क्रम तो नित्य नियमाने करत असे हे बघून एक दिवस त्या ज्येष्ठ व्यक्तीने विचारले हे तू काय करतो तो म्हणायचा की छोटे छोटे मासे भरती आली की पाण्याबरोबर बाहेर येतात आणि ओहोटी आली की या वाळूत रुतून बसतात त्यांचा जीव वाचविण्याचा मी प्रयत्न करतो. ज्येष्ठ व्यक्ती म्हणते हा समुद्रकिनारा हजारो किलोमीटर लांब आहे, कितीतरी मासे भरती बरोबर बाहेर फेकल्या जातात ओहोटीनंतर पाण्यात जात नाही त्यामुळे मरतात. तू हे काही मासे वाचवून काय होणार. लहान मुलगा म्हणतो, मला समाधान मिळेल की कमीत कमी काही मासे तरी मी वाचवू शकलो.

पणतीचे ही असेच आहे, तेवत असताना तिच्या मनात कधीच हे प्रश्न निर्माण होत नाही बाहेर किती वारा आहे किती पाऊस आहे, तेवत राहणार की वीझाणार. तेवत असे पर्यंत प्रकाश देऊ शकलो त्याच समाधान .

एक पाऊल पुढे टाकण्याची गरज

जीवनाचे असेच असते, प्रश्न भरपूर आहेत पण आपण काही सोडवू शकलो तर त्यात आपण समाधान मानावे.

पणती प्रमाणे आत्मविश्वासाने आयुष्यातीलप्रश्नांच्या (अंधःकाराला) सामोरे गेल्यास आपोआपच जीवन प्रकाशमान होते . आपल्यातील लढण्याचीक्षमता वाढीस लागते. आयुष्य समाधानी होते.

समाजातील दुःखी कष्टी लोकांचे जीवन प्रकाशमय करण्याची प्रेरणा मिळते व ध्येयाच्या दिशेने एक पाऊल पुढे पडते.

फक्त गरज आहे एक पाऊल पुढे टाकण्याची

दिवाळीच्या शुभमुहुर्तावर एक संकल्प करुया...

दिवे उजळता दिवे होऊ या
जळता जळता जग उजळून या ! धृ !

डोळे पुसुनी ढुळवी जणांचे
त्या अशृंच्या ज्योती करूच्या
रात्र जरी अंधारी असली
अंधारा आव्हान घेऊया !१!

धरधरणान्या अनेक ज्योती
एक होऊनी मशाल बनुया
विधातील अवघ्या दुरितांना
तेनपथावे यात्री करूच्या !२!

निरंजनाशी सांगत वाती
आत्म भंडिरी तेज भरूया
तिमीर बंधने तोडून सारी
चराचरा प्रकाश घेऊया !३!

दिवाळीच्या सर्वांना खूप खूप शुभेच्छा!!!

MH-३५८

काव्यामृत Poetry

CHAROLI...EK SHABDAKHEL

Shrusti Jarde

Passion for creativity, be it work or art.....

8 years in Finland, revitalizing myself through art!

Wherever I go, I run into myself.
Dejan Stojanovic

फुलपाखरे ती पहाटस्वप्नातली, पकडुन ठेवली डोळ्यांनी जणू
डोळ्यांची ती मूठ उघडता, कानाकरती शब्द आले...
'बाबा बाबा उठ आता, its weekend'!

मन माझे सदैव सांगते, स्वतःसाठी जगायला शिक....
आणि अनुभवाच्या वाटेने मात्र, दुसर्यांसाठी जगणे शिकवले
अनुभवाचे शिक्षण घेता घेता,
स्वतःसाठी जगण्याच्या शिक्षणाचे धडेच गिरवायचे राहून गेले!!

मस्त मस्त आहे ही बर्फाची चादर, थंडगार वाटे हा बर्फाचा गोळा
रंगीबिरंगी आकाशाचा तर आहे विषयच वेगळा...
निसर्गाची किंवा आहे फारच न्यारी,
आणि subzero मध्ये उडवलेल्या Boiling water ची कमान पाहिली आहे का कधी!

MH-३५८

भटकंती Travel Diaries

तव्यात मव्यात आकाश गुजर

आकाश गुजर हे 'महाराष्ट्र मंडळ फिनलंड' चे अध्यक्ष आहेत.

घटना साधारण २००६ च्या आसपासची. त्यावेळेस माझां कामानिमित्ताने परदेशात जाण येण नियमित होतं. जर्मनी, फिनलंड नंतर अमेरिकेत जायला पहिल्यांदाच योग आला होता. ब्रिटिश एअरवेजने मुंबई- लंडन मार्ग वॉशिंग्टनला पोचण्याचा प्लॅन होता. एका दूरच्या मित्राने त्याच्या बायकोला (लितिका) आणि ३ वर्षांच्या मुलीला घेऊन जायची जबाबदारीसुद्धा माझ्यावर सोपवली होती. शक्यतो IT डेप्युटेशनमध्ये परदेशात स्थायिक झाल्यानंतर परिवाराला बोलावण्याची प्रथा आहे. IT डेप्युटेशन आणि युद्ध हे एकाच बरोबरीचे आहे. कधी मामला एकदम गरम तर कधी एकदम थंड. IT डेप्युटेशनमध्ये मामला थंड झाला की लगेचच घर वापसी. माझी मात्र बिझनेस मीटिंग असल्यामुळे परिवाराचा प्रश्न्य नव्हता.

माझे विमान दुपारी १.३० ला असल्यामुळे १० वाजताच्या सुमारास वरळीहुन शिवाजी महाराज आंतरराष्ट्रीय विमानतळाला पोचलो. नित्यनियमाप्रमाणे सगळ्या परिवाराच्या फौजेने मला रडतरडत विमानतळावर निरोप दिला. लितिका आणि मित्राच्या ३ वर्षांच्या मुलीची (डॉली) ओळख विमानतळावर झाली तेहा कळल की डॉली आजारी होती आणि दोन दिवसापूर्वी इस्पितळातून सोडण्यात आलं होत. लितिकाने सगळी औषध मोठ्या बँग मध्ये ठेवली होती. चेक-इन, इमिग्रेशन होऊन आमच विमानात आगमन झाल.

विमानातल्या आसनावर विराजमान होताच डॉलीचा ताप हळुहळु वाढायला लागला. औषधहि जवळ नसल्यामुळे लितिका फारच घाबरली. तिने एअरहोस्टेसला विचारले. एअरहोस्टेसने सगळी प्राथमिक चौकशी केल्यानंतर तडक पायलटची केबिन गाठली. विमानात तर अगदी आणीबाणीच जाहीर झाली. पायलटच लंडनच्या डॉक्टररशी बोलां झाल्यानंतर लितिकाला सांगण्यात आले की मुलीला डॉक्टरच फिटनेस सर्टिफिकेट मिळाल्यानंतरच विमानप्रवास शक्य आहे. आणि पहाटेच्या २.३० वाजताच्या ब्रिटिश एअरवेजच्या विमानाने प्रवास करता येऊ शकतो. माझी तर द्विधा परिस्थिती झाली, मित्राची आठवण झाली. पण विचार करण्यास जास्त वेळ नव्हता. शेवटी मी हि त्यांच्या बरोबर मागेच थांबण्याचा निर्णय घेतला. आमच सामान विमानातून उतरवण्यात आल. सगळ्या गोंधळात विमानाला ३० मिनिटे उशीर झाला होता. आम्ही तिघेही पुन्हा इमिग्रेशन नंतर एअरपोर्टच्या डॉक्टरांकडे धाव घेतली. आणीबाणीमुळे सगळे चेक्स पटापट होते. तोपर्यंत डॉलीचा ताप फारच वाढला होता. मी मित्राला सविस्तर फोनेमार्फत कळवलं. एअरपोर्टच्या डॉक्टरनी मुलीस प्रवासासाठी परवानगी दिली नाही. लितिका मुलीला घेऊन घरी निघून गेली. मी ऑफिसच्या ट्रॅक्हल डिपार्टमेंटला झालेला सगळा प्रकार सांगितला आणि माझां तिकीट मध्यरात्रीच्या प्रवासासाठी बुक करून घेतलं. मित्र बिचारा फारच निराश झाला होता.

आता खरी मजा सुरु होते...

मी विचार केला, घर १ तासाच्या अंतरावर आहे, पुढच्या विमानाची वेळ मध्यरात्रीची होती, घरी जाऊन छान जेवण आणि लहान लेकाराबोर थोडा अजून वेळ घालवता येईल. मी माझां मोठ सामान एअरपोर्टच्या सामान कक्षात ठेवून घरी निघालो. अंधेरी ते वरळी प्रवास ट्रेनने आणि पुढे टॅक्सी करत घरी पोचलो. बायको (सरोज) ऑफिसला गेली होती. मी चाळीत शिरणार त्याच वेळेस बाबांची आणि छोट्या लेकराची भेट झाली. मला बघितल्यावर ते आश्वर्यचकित झाले आणि घाबरलेच. मी एकटाच आणि सामान ही बरोबर नाही. त्यांना घरी नेले आणि झालेला सगळा प्रकार सांगितला. चाळीत काही लपून राहत नाही, काही शेजांच्यांना चाहूल लागली आणि मला झालेला सगळा प्रकार त्यांना सांगवा लागला. मी दरवाजा बंद करून घरी शांत बसलो होतो तेवढ्यात सरोजचा फोन आला. मी हॅलो बोलल्यानंतर ती काही सेकंद स्तब्ध झाली. झालेला प्रकार कळल्यानंतर ती मला बोलली कि आजच सकाळी मी रडत रडत एअरपोर्टला निरोप दिला होता, आता रात्री पुन्हा याच का विमानतळावर? मला ही हसू आवरल नाही... असेच काही फोन घेतल्यानंतर मला ही तो सर्व प्रकार सांगून सांगून कंटाळा आला होता. मी जाऊन पडणार तेवढ्यात पुन्हा फोनची रिंग वाजली. समोर माझा भाचा होता. मी हॅलो बोलल्यानंतर त्याने लगेचच फोने कट केला, त्या बिचांच्याला वाटलं कि मामला मोबाईलवर फोन लागला आणि मामा प्रवासात आहे. मी त्याला पुन्हा फोन केला आणि प्रसंग सांगितला, तो पण आश्वर्यने हसला. मी ठरवलं की शांत पडून राहूया. रात्री जेवल्यानंतर शाळकरी मित्राला फोन करून विमानतळावर सोडण्याचा आग्रह केला. मी गुपचूप घरच्यांचा निरोप घेऊन चाळीतील शेजांच्यांना चकवा देत बाईकेने विमानतळावर पोचलो. मित्राबोरोबर थोड्या गप्पांनंतर बँग चेक-इन करून वॉशिंग्टन प्रवासाला सुरवात केली. पूर्ण घटनांचा विचार करून मिशिकलश्या हास्याने विमानात झोपलो आणि वॉशिंग्टनला पोचलो. दुसऱ्या दिवशी ऑफिसच्या मित्राला भेटलो. तो बायको आणि मुलीच्या विरहामुळे नाराज होता. माझा अनुभव सांगितल्यानंतर तोही हसला, अमेरिकन ब्लॅक कॉफीनंतर कामाला सुरुवात झाली.

मित्रांनो, विमान प्रवासातले बरेच अनुभव आहेत आहेत. पण हा अनुभव आठवणीत घर करून राहिला.

पळवाट श्रेता कुलकर्णी

श्रेता Aalto university येथे MS in Automation and electrical engineering करत आहेत. त्याबरोबरच एका कंपनीत Electronics Design Engineer म्हणूनहि काम करत आहेत. श्रेताला वाचन आणि नाना प्रकारचे संगीत ऐकण्याची आवड आहे. फावल्या वेळात सिनेमा आणि TV series बघणे, हायकिंग, सायकलिंग, नवनवीन स्वास्थ्य पदार्थांची ठिकाणं शोधून काढणे इत्यादी गोर्झांचा छंद आहे.

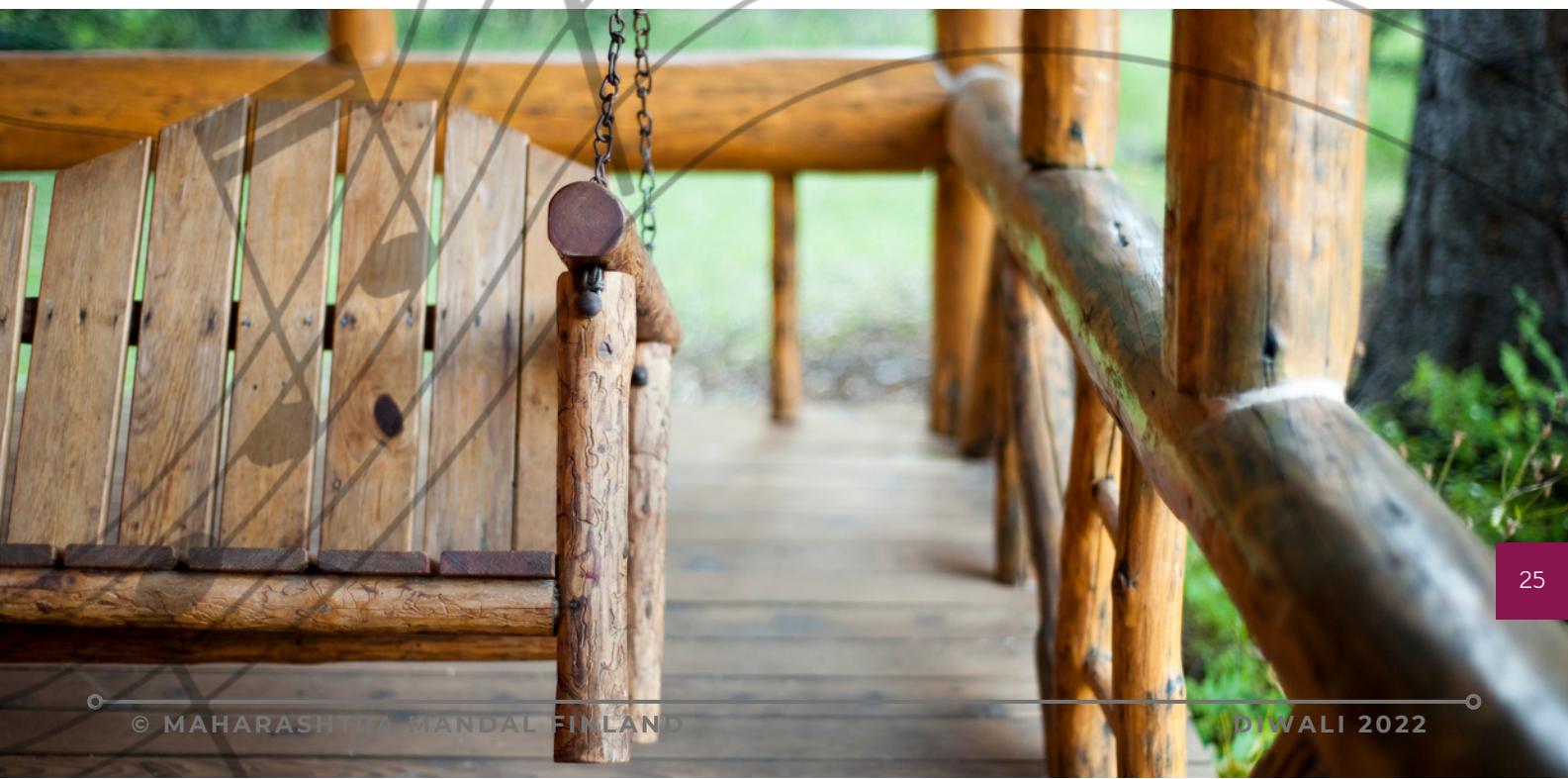
ठुपास्त्री वेळ.. सगळं कसं शांत शांत.. गाड्यासारख्यांसाठी पुस्तक वाचण्याची ही उन्नम वेळ. बसले गग अंगणातल्या झोपाळ्यावर पुस्तकाची पाने चाळत. पण आज काही लक्ष नाही लागलं.

हिवाळा असला तरी रणणत ऊ होत. कमितच रस्त्यावरून म्यादी गाडी धुरला उडवून गेली. नाही घंटलं तरी जेवणानंतरचं mandatory विद्रोहसुख घेण चालु असावं शेजारी पाजारी. त्यात पक्ष्यांचा चिवचिवाट वा खास्ताईंची पव्यापळ काही disturb वगैरे करणारी नव्हती. वायागुळे पानांची सल्लसळ, शेजारील windchime इ. हे सर्वत्थेचे आवाज आता गला संगोहित करू लागले होते जणु. अंगणातल्या लालसर गातीवर कवडसे तळ्यात-गळ्यात किंवा लपेंडाव खेळत असावेत..अन् त्यावर गिरगिरणारी गाडी नजर.

मध्येच वायाच्या झूळकेने अंगणातल्या चापच्याच्या झाडावरील फुले डुलत होती. त्यातल्याच मुका चापच्याने गाड्यादेखत अलगद खालच्या गातीचे चुंबन घेतले. ह्या (romantic?!) कल्पगेते गला आपसुकच हसु आलं. तेवढ्यात झोपाळ्याच्या कुरुकुरीने (तत्सम विशिष्ट आवाज) गाझीं लक्ष वेढलं. सुस्वातीला खुप irritating वाटला तो आवाज. पण नीट देकलं तर त्यातही विलक्षण लय गला सापडली अन् गाड्याच नकळत गाड्या आसपासच्या आवाजांनी सुंदर तालच धरला.. जणु काही गाड्या अंगणाच्या stage वर अगोखा असा संगीत कायर्फ्रेग सुरु आहे आणि मी त्याची एकोर श्रोती. गलापासुन खरी दाद तेव्हा दिली नेला गी पुस्तक बंद करून अक्षरशः डोळे गिठून बसले. परवी नको असणारे हे आवाज गाड्या एकटेपणाला साथ देऊन गेले.

खरंच देकावेत असे बाहेरचे आवाज कण्ठीतरी..गन गोकळ दौतं..कानावरची झापड काढून गाहिरा श्वास घेतला की गन कसं हलकं होतं. आपण आतल्या आत कुठत असतो. आतला आवाज ना कण्ठी बाहेरची वाट शोधू शकतो याउलट गलाच्या भिंती गात्र आणखी जाड होऊ लागतात. ह्या आतल्या आवाजाच्या कोंडगायात आपणच गुदगळून जातो. किंती शीषण व केविलवारां सारं हे की ह्या बाढ्या संगीत गेजवानीला आपण मुकतो. पडू देत की हे आवाज कानावर.. तेवढं काय ते दुर्लक्ष आतल्या गोंगायावर ..शीणिक पण तेवढीच गरजेची ही पळवाट!

अशाच पळवाटेवर गाड्याच अंगणात गाड्या आतला शांततेचा गाव आज गला सापडला.

MH-३५८

काव्यामृत Poetry

ओळख

सावल्या गडद होतात
तेळ्हा स्मृती पुस्ट होतात
तळाच्या खणातले चेहरे
विरत विरत जातात

आठवणीचे पदर केळ्हा
उलगडत जातात
निस्टलेले क्षण
हरवलेले संदर्भ
विरळ होत जातात

आपल्या बद्दलची
आपली स्मृतीही
दगा देऊन जाते
आरशात दिसते कोणी
यण ओळख पुस्कून जाते

शिरीन कुलकर्णी

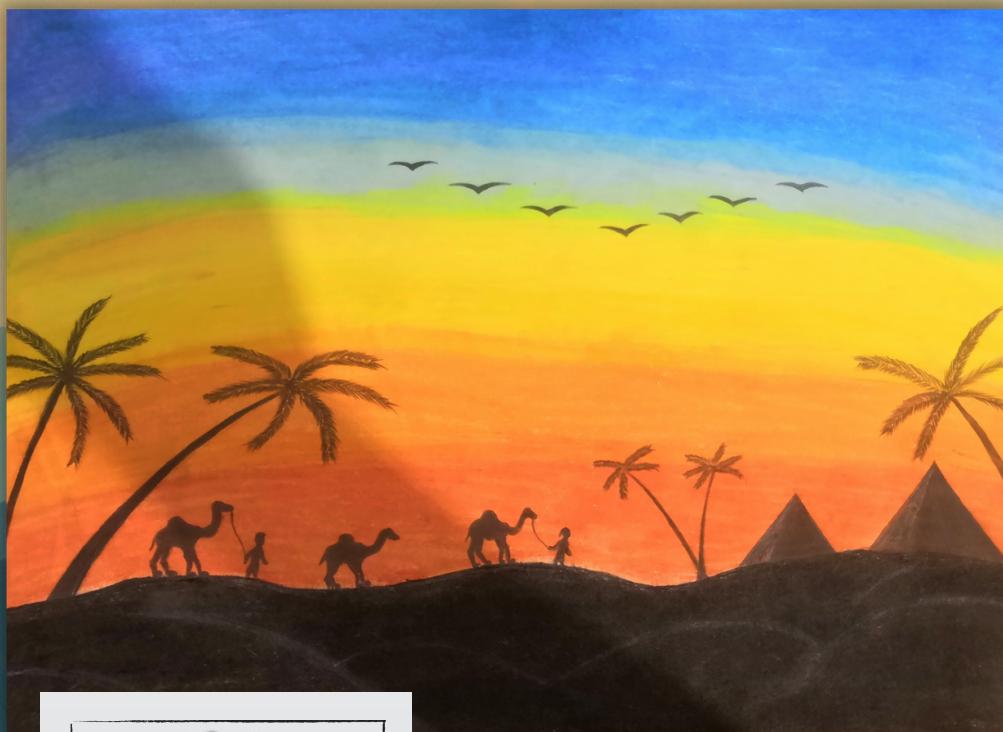
मूळ नाशिककर. सध्या ग्रास्तव्य Tampere. विविध वृत्तपत्र, मासिकातून लिखाण. निवडक बाबीस हा ऑडियो आणि ईबुक स्वरूपात लिहिलेला पहिला मराठी काव्यसंग्रह प्रकाशित. रंगबावरी या टोपण नावाने कविता लेखन. १२ व्या अखिल भारतीय मराठी साहित्य समेलनासाठी कवयित्री म्हणून आमंत्रित. 'शिक्षण गंगा - फिनलंड मधून आपल्या ढारी' या पुस्तकाचे सहलेखन.

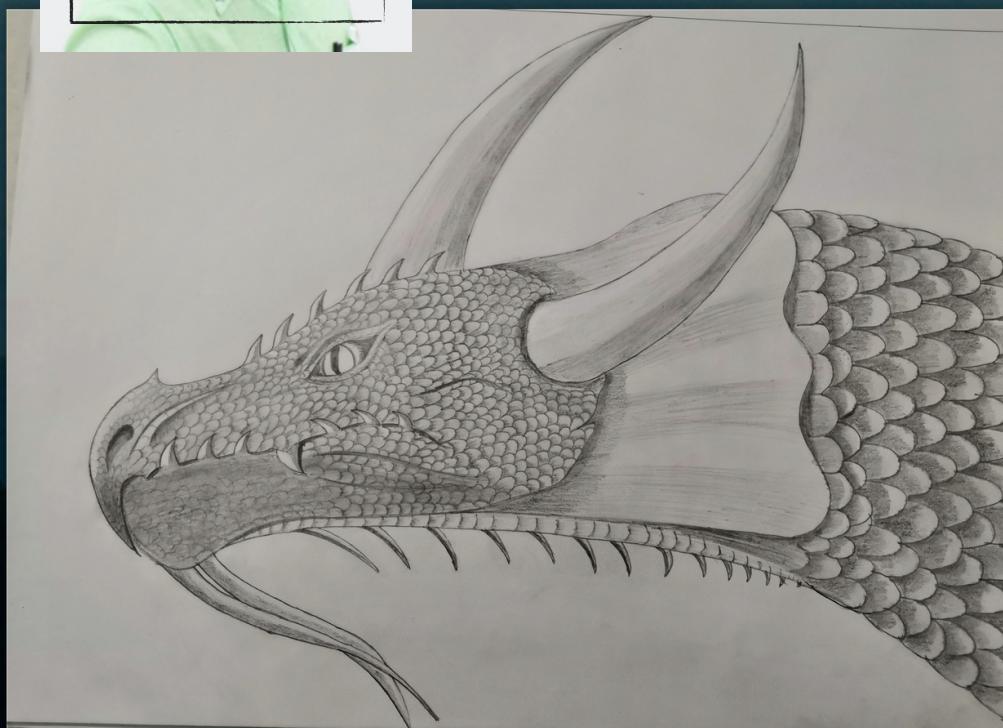
MH-३५८

कलाविष्कार Art Cart

Saurabh Deo

Creative Product Designs,
Innovation Coach and
Researcher

ART
OF
COLOR

MH-३५८

अनुभव Experiences

ONLINE WORLD OF DREAMS AND SECURING YOUR DIGITAL LIFE

Until a few years ago (when even I could consider myself young), computer security was never an issue that a common man had to deal with. It was always the headache of big organizations. It was something that made the rounds in the news occasionally but was always considered complex and beyond the realm of our day-to-day life. However, with the explosion of the Internet, smartphones, and other smart devices (IoT devices), this bothersome nuisance has developed into a monster and has reached our doorstep. It is no longer an option to disregard our and our dear ones' cyber security problems.

Our online lives are no longer limited to checking emails in a day. We are online most of the time. Our day starts with checking the smartphone as soon as we wake up. Facebook and Whatsapp have become the new newspapers with morning tea. Morning exercise/runs are accompanied by Spotify or audio books. Office commute is spent reading office emails or listening to podcasts on our phone. Office work feels halfhearted if not supplemented with retro songs on YouTube and the day ends with Netflix on a smart TV. In short, our lives are being spent online more than ever before and with this come unprecedented security risks.

Amit Tambe

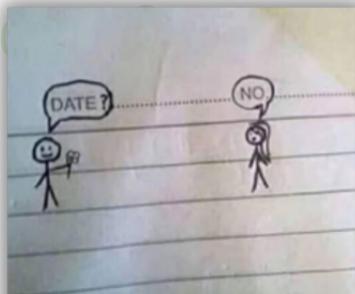
A researcher at a cyber security company. Enjoys learning as well as teaching about cyber threats

COMPUTER SECURITY

In olden times, the risks that we faced were many times physical - खिसेकापू, बँक दरोडेखोरा, घरफोडी करणारे चोर. All these were different challenges because the most important factor there was the attacker had to be present geographically in your area. With our current digital lives, that is no longer a constraint. Just as we can access YouTube from anywhere in the world, so can hackers. Just like we can view Netflix's Indian content from Finland, so can hackers. Our digital lives have surpassed and are no longer constrained by the world geography. This is the reason why the security risks we face today are unprecedented.

Hackers have already started taking advantage of unsuspecting users by reaching out on Facebook, WhatsApp, YouTube, Twitter, etc. But how do they do this? Don't Facebook and Google have security teams exactly for this purpose? Why, as a common man, am I burdened with this? The answer is simple. Even when we are in a safe environment in the physical world, we still are cautious when handling our wallets, talking to strangers, going about our life. The same is applicable to our digital lives. When it comes to our security, we must be serious, alert, and knowledgeable about it!

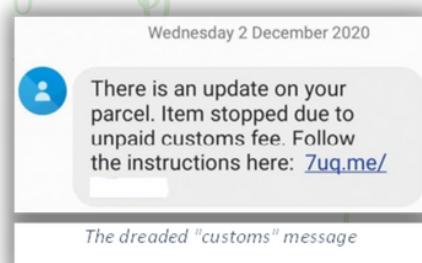
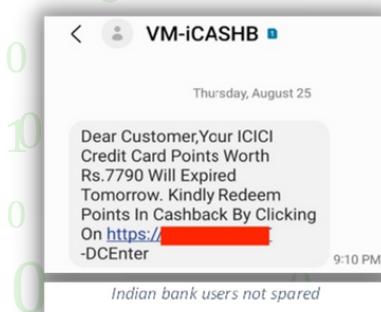
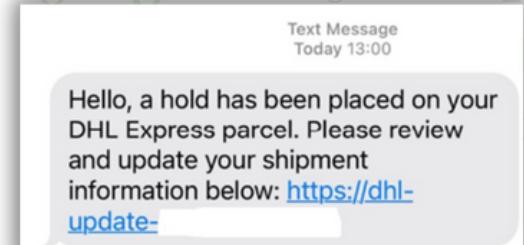
Hackers are creative (?)

This begs the question - But why do hackers do this? What do they gain from it? The goals behind hacking people can be manifold - stealing money, stealing information (which is the new money), feeding false political propaganda, or just creating havoc. As part of my daily job, one of my tasks is to research about new ways in which hackers are tricking people. The different methods that I see do amaze me into admiring the creativity of these hackers. Perhaps this creativity could have been better channeled to something more constructive and useful. But alas...

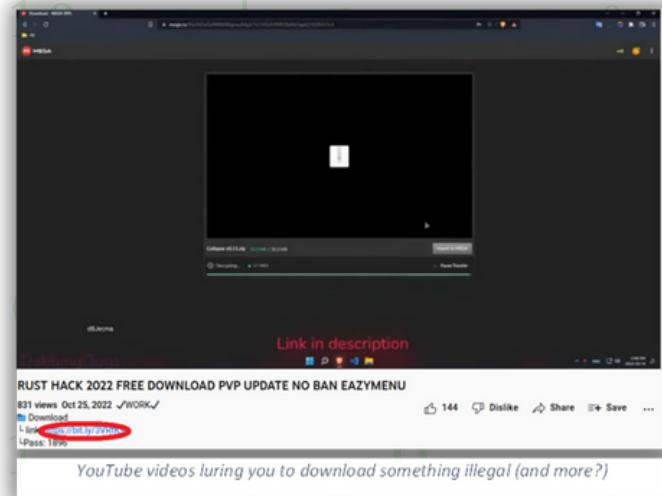

Let us now take a dive into the interesting ways in which attackers trick users. The objective always is to "get the user to click on a malicious link".

Lie, do social engineering, offer small amounts of money for better gains later, by hook or indeed more so by crook, get the user to click on a link. It can start with an innocent SMS which tricks the user into believing that a DHL package is on hold. This is especially applicable to expats like us living in Finland who regularly receive packages from India. If users can't be tricked into messages from DHL, a more believable and all-time favorite threat is using the dreaded "customs" department warning. DO NOT fall for such scams and do NOT click anywhere.

The dreaded "customs" message**Indian bank users not spared****SMS to be purported from DHL**

Courier services are not the only ones being targeted. Bank users in India (Axis, ICICI and SBI) were recently targeted with fake awards related SMSs. An easy temptation for users to earn awards, right? However, clicking on the link would install a fake app on your phone which would ask you to login to your bank and steal your bank credentials.

LinkedIn is another favorite target of hackers. In today's world, we all are on LinkedIn, always looking for new and better job opportunities. Hackers are doing the same – looking for more hacking opportunities! Fake job offers are a new threat on the market. Vulnerable users can often fall for such fake job offer emails and end up clicking on something malicious that may steal your credentials, or other information.

Will Cathcart · Jul 11, 2022
@wcathcart · Follow

Reminder to @WhatsApp users that downloading a fake or modified version of WhatsApp is never a good idea. These apps sound harmless but they may work around WhatsApp privacy and security guarantees. A thread:

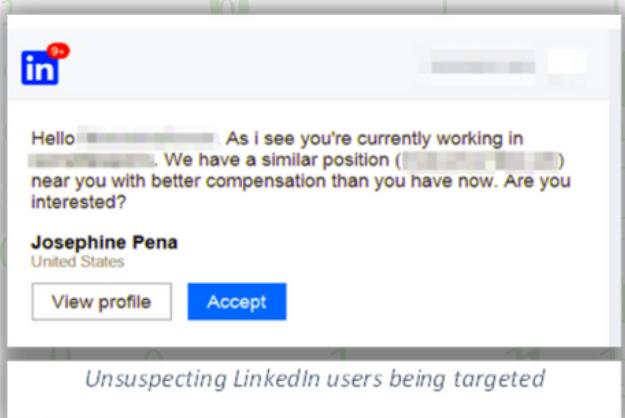
Will Cathcart · Jul 11, 2022
@wcathcart · Follow

Recently our security team discovered hidden malware within apps – offered outside of Google Play - from a developer called "HeyMods" that included "Hey WhatsApp" and others.

9:51 PM · Jul 11, 2022

Whatsapp from non-official app stores? Don't do it!

After SMS, another trick that the hackers use is YouTube. All of us use YouTube, and apart from watching videos and songs, there are others who use it diligently for watching gaming videos, or learning about game cracks, illegal software, and this is where the hackers are lurking. YouTube videos will carry suspicious links asking user to download something. Beware when searching for pirated software, cracked games, illegal downloads. I can assure you that you will be downloading much more than you ever sought.

Unsuspecting LinkedIn users being targeted

And lastly, downloading apps such as Whatsapp from outside of official app stores (Google, Apple, etc.) is always risky business! Don't do that!

There are more ways in which hackers can trick users. However, the primary goal of all such attempts is to get the user to “click on something malicious”. We must learn to be alert all the time, and despite temptations or “brain fades”, avoid clicking on any such links. Anything unknown, do NOT click, should be the mantra. And as Mad Eye Moody from Harry Potter says - have “constant vigilance”!

This list is certainly not exhaustive, but some easy tips for first glance detection of malicious links:

- Visually inspect the link. Is it really linkedin.com or lilinkedin.com? Notice the extra “i” in the second example. Look for slightly modified names
- If the link is not visible, hover the mouse over the link (do NOT click). Then perform above step
- Always think whether you were expecting that message. If not sure, Google first for any scams that might be ongoing. If the message was sent by a friend confirm with the friend once before clicking on anything.
- Keep your anti-virus updated. Consider getting one for your phones as well.

गुणातीताय गुणधीशाय गुणप्रविष्टाय धीमहि - शतकांची मुहूर्तमेठ

शैलेश खोंडे

क्रिकेट, बॅडमिंटन, संगीत, स्केचिंग, पेंटिंग, लिखाण (कवचित), ड्रॅहल, ड्रायचिंग, मित्र मंडळी आणि गप्पा यात रमणारा ...थोडक्यात Jack of all.

गणेश चतुर्थी, १९९४. "गणपती चे दिवस भारी मजेत जातात, हरवून जायला होतं एकदम! गणपतीच्या दिवसातल्या माहील वर खरी आपली श्रद्धा आहे, बाकी तुमचा बाप्पा वगैरे आपण काही मानत नाही". सोसायटीच्या गणपतीच्या मंडपात काम करता करता मँडी (उर्फ मंदार) इतरांना म्हणाला.

न राहवून शेजारच्या काळे काकू ओरडल्या, "तुम्हाला मज्जा उडवायला पाहिजे फक्त. गणपतीचं शास्त्र काय आहे तुम्हा पोरांना काय कळणार या वयात! ८ वी ची परीक्षा पार करा आधी".

काळे काकूंकडे तसे पोरांचे परत न केलेले अनेक क्रिकेट बॉल्स पडले होते, त्यामूळे पोरांनी त्यांना फार seriously घेणं कधीच सोडून दिलं होतं. मँडी त्यांना 'काळे काकू' नाही तर 'काळे डाकू' म्हणायचा. आब्या मात्र या संभाषणांने थोडा विचारात पडला.

डोंबिवलीतल्या अनेक हौशी गणपती मंडळांप्रमाणेच आव्याच्या सोसायटी मध्ये सुद्धा गणपती बाप्पाचे आगमन झाले होते. आव्या आणि मंडळींनी सजावटीचे काम उशीरा पर्यंत केल्याने अजून डोळ्यावर झोप होती, तर गणपती आणताना केलेल्या कल्ल्यामूळे आवाज बसल्या सारखा झाला होता. काही जणांकडे गणपती सकाळी बसले तरी दुपार पर्यंत सजावट चालूच होती. आव्याच्या डोक्यात लवकर दुपारची आरती आटोपून, संध्याकाळच्या स्टेज वरील कार्यक्रमांची तयारी कशी सुरु करायची याची लगबग होती. दर वर्षी प्रमाणे स्टेजचा पडदा यावर्षी (तरी) नाट्यगृहातल्या पडद्या प्रमाणे उघडेल का याची त्याला उत्सुकता होती!

मुलांच्या बक्षीसांची गिप्ट कढरं लावणं अजून बाकी होतं, प्रमुख पाहुण्यांच्या पुष्पगुच्छाचाही पत्ता नव्हता, काही घरातून अजून वर्गणी यायची बाकी होती, पुन्हा नाटकाची एक रंगीत तालीम करून घ्यायची होती ती वेगळी. एवढी सगळी कामं बाकी असतानाही ३-४ टाळकी मंडपात बाजूला पत्ते कुटताना दिसली आणि त्यात मॅंडी सुद्धा! आव्याच्या डोक्याचा फ्युज उडायाचा बाकी होता..

विचारांच्या साखळी मध्ये एका गोष्टीचं भान त्याला आलं आणि तेवढ्या कामाच्या गराड्यात पण छान वाटायला लागलं. आज च्या शुभ मुहूर्तावर होती भारत - ऑस्ट्रेलिया one day मॅच! हे असं नेहमीच व्हायचं. मॅचच्या काही तास आधी.. नाही...काही दिवस आधी पासूनच त्याला वेध लागायला सुरुवात व्हायचे. त्यात आज तर गणपती बाप्पाचा दिवस होता...डबल धमाका!

तसे सोसायटी मधले इतर शौकीन ही जेवण आटोपून मॅच बघण्याच्या तयारीतच होते. मोठा टीक्ही मोकळ्या अंगणामध्ये लावण्यात आला होता, चहा - वडा पाव ची सोय होतीच. काही मंडळींनी आधीच MSEB ला फोन करून तुमच्या घरीपण गणपती आहे आणि मॅच बघणार आहात का वगैरे विचारपूस करून, लाईट न घालवण्या विषयी अप्रत्यक्षपणे त्यांना धमकी दिली होती.

अप्पांना विशेष उत्सुकता होती सचिन विषयी. याच वर्षी पासून त्याने ODI मध्ये ओपनिंग बॅट्समन म्हणून धडाकेबाज सुरुवात केली होती. ओपनिंग बॅट्समन म्हणून त्याच्या career ला एक नवसंजीवनी मिळाली होती!

सचिन अजून पर्यंत ७८ ODI मॅचेस खेळला होता मात्र अजून एकही शतक त्याच्या नावावर नव्हते. सर्वात जास्त ODI शतकांचा रेकॉर्ड होता West Indies च्या डेस्मंड हेन्सच्या नावावर.. १७ चा. सचिन होता तेव्हा २१ वर्षाचा फक्त, पण तो already ५ वर्षा पासून भारतासाठी खेळत होता. १६ व्यां वर्षाच पदार्पण केलं असल्याने तो निवृत्त पण लवकर होईल असं म्हटलं जायचं. त्यामुळे काळजी हीच होती की थोडा उशीर तर नाही झाला त्याला आता...अजून एकही शतक नाही..

भारताची बॅटिंग सुरु झाली आणि सर्वांनी सर्वच कामातून ब्रेक घेतला. (पत्ते कुटणानाऱ्यान्ही पण!). सचिन आणि मनोज प्रभाकर बॅटिंगला आले. "सचिन आज पुन्हा आक्रमक खेळेल ना", "बाकीच्यांनी साथ दिली पाहिजे" वगैरे वाक्य कानावर यायला लागली.

दुसऱ्याच ओवरमध्ये त्याने ग्लेन मॅकग्राला एक कवहर ड्राईव्ह मारून सुरुवात केली. त्याच ओवरमध्ये थर्ड मॅन ला अजून एक चौकार. ५ व्या ओवरमध्ये त्याने मॅकडरमौट ला लेग साईड ला एक चौकार आणि एक षटकार मारून आपले इरादे सर्वांसमोर स्पष्ट केले! फेस क्रीम लावलेल्या मॅकडरमौटचा चेहरा बघण्या सारखा झाला तेव्हा, त्याला एवढ्या सुरुवातीलाच एवढा अपमान अनुभवायची सवय नव्हती.

त्यानंतर ९ व्या ओवरमध्ये शेन वॉर्न ला सुद्धा तीच ट्रीटमेंट...२ चौकार!....

भारत १० ओवरमध्ये बिनबाद ६० धावा. भारतीय प्रेक्षकांना अश्या स्कोअर कार्ड ची सवय नव्हती तेव्हा. अप्पांचे ओठ एरवी पान पराग ने लालच असायचे, पण आता मात्र पूर्ण चेहेरा आनंदाने गुलाबी झाल्या सारखा झाला होता!.."आपला हिरो" असं म्हणून त्यांनी अजून एक पान पराग तोंडात मोकळे केले. सर्वच जण आनंदाने फुलले होते. टाळ्या मारल्या जात होत्या, जोक्स होत होते, मधून मधून हशा पिकत होता! चक्क काळे काकू पण बाल्कनी तून, "अय्या आज छानच खेळतोय नई!" म्हणाल्या.

पहिल्या १५ ओवर नंतर मात्र त्याने आपल्या खेळीवर लगाम घातला आणि १/२ धावा करत एकदम सावधपणे scorecard धावता ठेवण्याची जबाबदारी घेतली. त्याच्या साथीला प्रभाकर, सिद्धू, अझर, कांबळी खेळले. अखेर ४१ व्या ओवरमध्ये तो ९८ धावांवर होता, जेव्हा त्याने शेन वॉर्न च्या ओवरमध्ये २ धावा घेऊन आपले ODI मधले पहिले वहिले शतक पूर्ण केले!...सर्वांनी टाळ्यांची बरसात केली. अप्पां सकट अनेकांच्या डोळ्यात आनंदाश्रू तरळले...फटाके कडाडले!

सचिनने त्या दिवशी ११० धावा करून एका नवीन पर्वाची सुरुवात केली. ती मॅच तर भारताने जिंकलीच पण त्या नंतर सचिन म्हणजे शतक असं समीकरण क्रिकेट जगतात निर्माण झालं. ODI मध्ये सचिन ने त्या नंतर दर ८ सामन्यानंतर १ च्या average ने अजून तब्बल ४८ वेळा शतकी खेळी केली आणि आंतरराष्ट्रीय क्रिकेट म्हणाल तर तब्बल १०० शतकं करणारा तो एकमेव खेळाडू बनला!

पहिली ५ वर्षे आणि ७७ सामने एकही शतकी खेळी नसताना त्या नंतर सचिन ने पुढची १८ वर्षे जे करून दाखवलं, ते सर्व अकल्यनीय होतं. त्यामध्ये त्याच्या चाहत्यांना त्याने अपरिमित असा आनंद दिला. भारतीयांना त्याच्या इतर विवंचनांपासून दूर नेऊन एका वेगळ्याच विश्वात घेऊन जायची ताकद त्याच्या खेळात होती!.

अर्थात त्यातही अनेकदा अपेक्षांची पूर्तता, अपेक्षा भंग, अत्युच्च आनंदाचे आणि तेवढेच भ्रमनिरासाचे क्षणही होते; त्याच्या साठीही आणि त्याच्या चाहत्यां साठीही. शेवटी हाडा मासाचा माणूसच तो, यश-अपयशाचे चक्र त्यालाही चुकले नाही. पण भारताच्या प्रत्येक मॅचमध्ये त्याच्या कडे "संकटी पावावे, निर्वाणी रक्षावे" याच भावनेने बघितले जायला लागले.

सचिन च्या खेळीने तो दिवस सर्वा साठी पूर्ण बदलून टाकला आणि तो गणेशोत्सव ही! त्या नंतरची सर्व कामं सर्वानी एका वेगव्याच धुंदीत पार पाडली. संध्याकाळ चे संमेलन ही झक्कास झाले, मुलांनी अनेक दिवस तयारी करून बसवलेलं नाटक सर्वाना खूप आवडलं! टाळ - ढोलकी च्या तालावर आरत्या रंगल्या, जागरण लांबली, पूजा अर्चा पार पडल्या, पंगती पडल्या आणि शेवटी वाजत गाजत विसर्जन आटोपलं!

आब्याच्या डोक्यात मात्र तो गणेश उत्सव आणि सचिन हे समीकरण कायमचं कोरलं गेलं. त्या दिवसांमध्ये तो गणपतीमय आणि सचिनमय असा दोनही झाला होता. बाप्पा समोर तो भारावून जात जोडायचा आणि डोळे बंद करतो तर, आशीर्वाद म्हणून बाप्पा ऐवजी सचिन straight drive मारतानाचा भास क्हायचा! मनात भरून राहिलेला आनंद हा बाप्पा मूळे आहे की सचिन मूळे, हेच त्याला कळेनासं झालं. त्यानंतर कधीही सचिन ला त्याच्या ऐन भरात खेळताना पाहिलं, की त्याला वाटायचं गणेशोत्सव अजूनही चालूच आहे!

विवियन रिचर्ड एका इंटरव्हू मध्ये म्हणाला होता, "When I see Sachin playing, I see GOD". मैंडी सुरुवातीला म्हणाला होता, गणपतीच्या दिवसात हरवायला होतं...सगळं काही विसरून जायला होतं. आब्या ला युरेका moment आल्या सारखी वाटली!

सततवर्षानू वर्षे आपल्यातल्या क्षमतेचा जास्तीत जास्त वापर करून, आपल्या कक्षा सतत रुंदावत नेणारी एखादी व्यक्ती त्या त्या क्षणांमध्ये जेका पूर्णपणे एकरूप होऊन आपली कर्म करत असते, त्या क्षणांमध्ये तिला नक्कीच कुठेतरी देवदर्शन झाल्याची अनुभूती येत असेल? किंबहुना ती व्यक्ती आणि देव असे काही द्वैत (duality) रहात च नसावं आणि मग ती व्यक्तीही देवासमान च वाटायला लागत असावी. विवियन रिचर्ड ला तेच ऐक्य (Union) सचिन च्या खेळात जाणवले असेल का? आणि असंख्य चाहत्यांना ही...फक्त त्यांना शब्दात मांडता आलं नाही कधी ...मैंडी सारखं च...

जो तुम्हाला तुमच्या भौतिक अस्तित्वाचा विसर पाडायला लावतो, वेगव्याच धुंदीत नेऊन निखळ आनंदाची अनुभूती देतो किंवा ज्याला अश्या समाधिस्त अवस्थेत डुबकी घेताना बघणं सुद्धा इतरांना मंत्रमुग्ध करणारं असतं, त्याला God म्हणावं नाही तर काय?

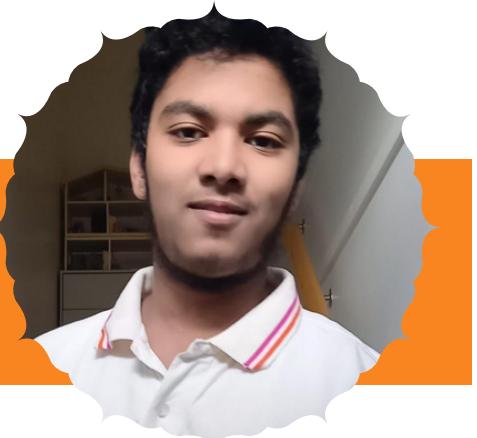
Happy Birthday God :)

My relationship with Marathi

Iraj Laturkar

Student of EIS school. Iraj represented Finland in Chess U8,U10 & U12 as SM

The Marathi language is an Indo-Aryan language that originated from the Indo-European language family. Marathi is one of the oldest languages of the world, being spoken around 1500 years ago. Marathi is the official language in Maharashtra and the second official language in Goa. Marathi is being spoken by approximately 90 million fluent speakers globally and at least 72 million native speakers. Marathi derives its syntax and grammar from Prakrit and Pali.

My relationship with marathi is that marathi is my mother tongue! Why do I speak marathi? My parents come from the place where marathi is spoken the most: Maharashtra and there I was also born. Even though I travelled to many foreign countries /moved to Finland from India. I learned marathi from my parents, grandparents, their friends and from movies too.

The dialects and sentence structure of the marathi language are almost similar to Hindi, but marathi has been influenced by Sanskrit , Arabic and Persian language. For example, the words hawa: air, kayda: law and jahirat: advertise and from the Arabic language and the words jamin: land, marji: wish and shipharas: recommendation are from the Persian language.

When I was 2yrs old, I started understanding Marathi, Sanskrit and Hindi. I started to learn Hindi from my neighbour's along with my friends. According to me, it would be much easier than learning Finnish. This is because the Hindi language is similar to marathi, it has almost the same sentence structure, alphabets, words and dialects. Sanskrit will be a bit hard but not that hard to me, because almost all the modern languages (Marathi, French, Iranian, German) originated from Sanskrit which was spoken since 5000 BC! I learned this language automatically, HOW ? I don't know. But if I understand correctly, I learned this from my grandparents and through religious occasions. From childhood I heard the hymns which are in Sanskrit.

Learning marathi was not hard. Speaking marathi comes to me naturally because I hear it at home and from my cousins when I go to visit them. For others with no experience of marathi, learning it would be very hard and writing would be harder. The main reason for this is because the marathi language has many half joint words when writing. But if you learn the alphabets, it would be easier to understand. (Fact: the marathi language has 36 consonants and 16 vowels. Marathi written in Devanagari script. Computer keyboard is also available from which you can write in marathi directly without using "Google Translate")

People who speak the Marathi language are known as Maharashtrians. There have been some great International well-known people who speaks/have spoken Marathi as a native language or second language, these people were freedom fighters, rulers, generals and more. Perhaps the most famous ones are Chhatrapati Shivaji Maharaj (created the Maratha Empire which fought against the Mughal and British Empires), and Baji Rao I (one of the greatest generals in the world and extended the Maratha Empire to its zenith). Vinayak D. Savarkar, a true Freedom fighter, activist & thought leader. Sachin Tendulkar a world known Cricketer and the Indian Bollywood superstar Amitabh Bachchan.

In conclusion, the marathi language is one of the most important languages in India, because it stayed as an official and independent language during foreign rule such as the Mughal and British. For me Marathi is my native language, my mother tongue. It gives me identity in my school / in the world. It is most helpful when I want to speak in code language :)) with parents/group of friends who know marathi in a foreign country where others don't understand what we speak in our native language.

MH-३५८

काव्यामृत Poetry

Tanssitaan aurinkosäädessä
Vaelletaan sateisessa kesällä
Keväästä talveen vuoden hienot värit
Odotellaan kovasti ruskan loisto värit!

Meren jäätyminen tai sulaminen
Kiehtoset revontulet tai onpa se tykkylumi
Jääkauden jälkiä tai avarat maisemat
Ihaillaan ihmeelliset luonnonilmiöt joka kerta!
Isolla sydämellä ja leveillä kässillä,
Luonto tarjoaa aina parhaansa!

Kuunnellaan, luonto kuiskailee hellästi
"Nykyhetken suunnasta läheee elämän upein matka
Edetään mahdollisuksien kautta
Nauttikaa elämästänne, täysillä!
Tiedän, että olet sydämen rohkein
Ei ole väliä missä olet
Elämässä on kyse siitä,
kuka olet ja kuinka jätät jälkesi!"

Kuljetaan siihen mihin sydäntämme kuuluu
Eletään hyvin, minne elämäämme kutsuu
Mennään sinne mihin luonto leikki
Viihdytään tämän paras hetki!
Tartutaan valoisuteen, vahvasti ja tukevasti,
Juuri siinä missä olet, eletään joka hetki!

Joka hetki

This Very Moment....

Shrusti Jarde

Passion for creativity, be it work or art.....
8 years in Finland, revitalizing myself
through art!

Let's dance in sunny weather
Let's hike in the rainy summer
From spring to winter, great colors of the year
Eagerly waiting for the splendid autumn colors!

Freezing or melting of the sea
Fascinating northern lights or be it cannonball snow
Traces of the Ice Age or the open landscapes
Let's admire wonderful natural phenomena every time!
With a big heart and wide hands,
Nature always offers its best!

Let's listen, nature is whispering gently
'Life's most wonderful journey starts from the present moment
Let's move forward through opportunities
Enjoy your life, to the fullest!
I know you are the heart bravest
It doesn't matter where you are
Life is all about who you are
And how you leave your mark!'

Let's go where our heart belongs
Let's live well wherever life calls
Let's go where nature is playful
Let's enjoy this very best moment!
Let's grab the light, strong and firm,
Right where you are, let's live through every moment!)

MH-३५८

कलाविष्कार Art Cart

SHRUSTI JARDE

Durga Maa

Wherever I go, I run into myself.
Dejan Stojanovic

सर्वमंगलमांगल्ये शिवे सर्वार्थसाधिके ।
शरण्ये त्रयम्बके गौरी, नारायणी नमोस्तु ते ॥

Shrushti Jarde - Passion for creativity, be it work or art.....
8 years in Finland, revitalizing myself through art!

MH-34C

Pristine Source of Life!

KALASH - SHRUSTI JARDE

मुक्त आवाहन

संप्रेषण नगरकार

मी विनोद बळवंत पेंडरकर, माझा गुलगा गुदुल पेंडरकर ह्याला अंटण्याच्या निमित्ताने सध्या फिनलंडच्या वारीवर. गेली कित्येक वर्षे मी गागास सगाजातील गुलांगा, गहिलांगा, आर्थिक दृष्ट्या दुर्बल घटकांगा जीवनातील गूलभूत गरजा (अन्न, निवारा, शिक्षण) कशा पुरवता येतील यासाठी कार्यशील आहे. अनेक वर्षे मी सेतूप्रगाणे (फॅसिलिटेटर) विविध प्रकल्पावर काम करीत आहे. ह्यातील काही प्रकल्प खालील प्रगाणे आहेत

१. शैक्षणिक प्रकल्प: आर्थिक दुर्बल घटकांसाठी, वचित सगाजासाठी ग्रामीण भागातील आहेत. यगगरवाडी तुळजापूर जवळ, शारदा सदन लातूर, करेंगाव, उमरेगाव, निलंगा, सुंदर वाडी. हे सर्व प्रकल्प निवासी विचार्याकरिता आहेत
२. पालावरची शाळा: मुक्त शिक्षकीय शाळा घुगंतू (नोमेडिक ट्राईब्स) सगाजासाठी जिथे हा सगाज राहतो पाल ठोकून तिथेच पाहिली ते चौथीपर्यंत शिक्षण देण्यात येते
३. गूकबांधिर आणि दिव्यांग गुलांकरिता असलेले प्रकल्प करणाऱ्या आणि पुणे
४. गहिला उडोग केंद्र निलंगा
५. भटके सगाजाच्या गुलांचे वसतीगृह राशीन
६. वनवासी क्षेत्रात कार्य
७. सरदार वल्लभभाई पटेल शाळा उद्घार (आर्थिक दुर्बल घटक वस्तीत)
८. ग्रंथ्युपशन किंवा पोस्ट ग्रंथ्युपशन आर्थिक दृष्ट्या कगुकुवत असलेल्या गुलांगा गदत

मोठे प्रकल्प:

१. यगगरवाडी येथे पाहिली ते दहावीपर्यंत असलेल्या गुलांकरिता पूर्ण शाळेचे बांधकाम तसेच लागणारे सर्व साहित्य बेच डेस्क प्रयोगशाळा लायब्ररी आणि संगणक कक्ष, गुले आणि गुलीकरिता वसतीगृह, शिक्षकांकरिता निवास व्यवस्था व अन्य व्यवस्था
२. सरदार वल्लभभाई पटेल शाळेत संपूर्ण बांधकाम व शाळेला लागणारी सर्व व्यवस्था

ह्या सामाजिक कामांमध्ये मुक्त काळजी घेण्यात आलेली आहे, ती म्हणजे प्रत्येक प्रकल्पावर गाझे वैयक्षिक लक्ष असते, ज्यासाठी गाझा ह्या सर्व ठिकाणी सातत्याने प्रवास असतो. देणगाद्यांना सुळा या प्रकल्पावर नेण्याचा गाझा प्रयत्न असतो.

आतापर्यंत या सर्व कामाला साधारण पाच ते सहा कोटीचा खर्च आलेला आहे आणि सगाजाच्या देणग्यातून याची पूर्तता करता आली आहे. ह्या पत्राद्वारे मी आवाहन करू इच्छितो कि तुम्ही सुळा आर्थिक गदत करून ह्या सगाजाचे आपले दायित्व पूर्ण करू शकता. आपण भारतीय चलनात गदत करू शकता आणि इनकम टॅक्स गद्ये सूट घेऊ शकता. जर आपल्याला ते शक्य नसेल युरो गद्ये सुळा गदत देता येईल. याविषयी विस्तृत गाहिती करिता गला थेट संपर्क करू शकता.

धन्यवाद

आपला

विनोद बळवंत पेंडरकर

दूरध्वनी क्रमांक. +918087722682

टिप: फिनलंड गद्ये तुगचे सहकारी आकाश गुजर, विक्रम गेंडव्हले, राहुल, सुजित गाटे, परिषित कुलकर्णी हे गेली अनेक वर्षे ह्या सामाजिक कार्याला हातभार लावत आहेत

MH-३५८

MH-34C

BHARDUL JOSHI